

Druga knjiga o Samuelu

¹ Poslije Šaulove smrti David se vratio kući pobijedivši Amalečane. Dva je dana proveo u Siklagu.

² Trećega dana dođe neki čovjek iz Šaulova tabora, razdrtih haljina i prahom posute glave. Došavši k Davidu, baci se na zemlju i pokloni mu se.

³ David ga upita: "Odakle dolaziš?" A on mu odgovori: "Umakao sam iz izraelskog tabora."

⁴ A David ga upita: "Što se dogodilo? Pripovijedaj mi!" On odvrati: "Narod je pobjegao iz boja, a mnogo je ljudi i poginulo. Mrtvi su i Šaul i njegov sin Jonatan."

⁵ Nato David upita mladoga glasonošu: "Kako znaš da je poginuo Šaul i njegov sin Jonatan?"

⁶ A mladi glasonoša odgovori: "Slučajno sam došao na goru Gilbou i vidio Šaula kako se upro u svoje koplje, a bojna kola i konjanici natisnuli se za njim.

⁷ Šaul, obazrevši se, ugleda mene pa me zovnu, a ja mu se odazvah: 'Evo me!'

⁸ I upita me on: 'Tko si ti?' A ja mu odgovorih: 'Amalečanin sam.'

⁹ Tada mi on reče: 'Dođi ovamo k meni pa me ubij, jer me obuzeo smrtni grč, a duša je još sva u meni!'

¹⁰ Pristupih k njemu i zadadoh mu smrtni udarac, jer sam znao da neće preživjeti nakon

pada. Zatim uzeh kraljevski znak koji mu bijaše na glavi i narukvicu koju imaše na ruci i, evo, donesoh to svome gospodaru.”

¹¹ Tada David zgrabi svoje haljine i razdrije ih, a tako i svi ljudi koji bijahu s njim.

¹² I naricali su, plakali i postili do večera za Šaulom i za njegovim sinom Jonatanom, za Jahvinim narodom i za domom Izraelovim što izginuše od mača.

¹³ Potom David upita mladoga glasonošu: “Odakle si ti?” A on odgovori: “Ja sam sin jednoga došljaka, Amalećanina.”

¹⁴ Tada mu reče David: “Kako se nisi bojao dići ruku da ubiješ pomazanika Jahvina?”

¹⁵ I dozva David jednoga od momaka i zapovjedi mu: “Dođi ovamo i smakni ga!” Udari ga momak i on umrije.

¹⁶ A David mu još doviknu: “Tvoja krv na tvoju glavu! Tvoja su usta posvjedočila protiv tebe kad si rekao: 'Ja sam ubio pomazanika Jahvina.'”

¹⁷ Tada David zapjeva ovu tužaljku za Šaulom i za njegovim sinom Jonatanom.

¹⁸ Zapisana je u Knjizi Pravednikovoj da je uče sinovi Judini. David reče:

¹⁹ “Oh, kako ti slava pade, Izraele, izginuše divjunaci na tvom visu!

²⁰ O porazu vi u Gatu ne pričajte, aškelonskim ulicama ne glasite, da se kćeri ne vesele filistejske, mlade žene da ne kliču nevjerničke.

²¹ O Gilbojske gore klete, rosa na vas ne padala nit vas kiša s neba prala! Vaša polja ne vraćala rod za sjeme, jer kod vas je osramoćen štit

junaka! Štit Šaulov nije bio uljem mazan,

²² nego krvlju ranjenika, mašču palih! Luk Jonate nikad nije promašio, mač Šaulov nikad bezuspješan bio!

²³ Šaul i Jonata, ljupki, ponositi, ni živi se ne rastaše, ni u smrti! Od orlova bjehu brži, od lavova snagom jači!

²⁴ Za Šaulom sad plačite, Izraelke, jer je u kras i u grimiz vas odijevo! Uz to zlatan nakit on je na ruho vam pričvršćivo.

²⁵ Usred boja poginuše div-junaci! Smrt me tvoja, Jonatane, ožalosti!

²⁶ Žao mi je tebe, brate, Jonatane! Kako li mi drag bijaše ti veoma! Ljubav tvoja bješe meni još od ženske čudesnija.

²⁷ Oh, kako su izginuli div-junaci, i oružje bojno kako skršeno je!"

2

¹ Poslije toga David upita Jahvu ovako: "Trebali da pođem u koji Judin grad?" A Jahve mu odgovori: "Pođi!" David opet upita: "Kamo da pođem?" A odgovor bješe: "U Hebron!"

² Tako David ode onamo, a s njim i njegove dvije žene, Ahinoama iz Jizreela i Abigajila, Nabalova žena iz Karmela.

³ I ljudi koji bijahu s Davidom odoše s njim, svaki sa svojom obitelji, i nastaniše se u gradićima Hebrona.

⁴ Tada dođoše ljudi iz Jude i pomazaše ondje Davida za kralja nad domom Judinim. Tada

javiše Davidu da su ljudi iz Jabeša u Gileadu pokopali Šaula.

⁵ Nato David posla glasnike k Jabešanima u Gileadu i poruči im: “Budite blagoslovljeni od Jahve što ste izvršili to djelo ljubavi prema svome gospodaru Šaulu i što ste ga pokopali!

⁶ Zato neka vam Jahve iskaže svoju ljubav i dobrotu, a i ja ću vam učiniti dobro zato što ste tako radili.

⁷ A sada se ohrabrite i budite junaci, jer je Šaul, vaš gospodar, poginuo, a mene je Judin dom pomazao za svoga kralja.”

⁸ Ali Abner, sin Nerov, vojvoda Šaulove vojske, bijaše uzeo Šaulova sina Išbaala i doveo ga prijeko u Mahanajim.

⁹ Ondje ga je postavio za kralja nad Gileadom, nad Ašeranima, nad Jizreelom, Efrajimom, Benjaminom i nad svim Izraelom.

¹⁰ Išbaalu, sinu Šaulovu, bijaše četrdeset godina kad je postao kraljem nad Izraelom, a kraljevaio je dvije godine. Samo je Judin dom pristao uz Davida.

¹¹ A David je kraljevaio u Hebronu nad Judinim domom sedam godina i šest mjeseci.

¹² Potom iziđe Abner, Nerov sin, s ljudima Šaulova sina Išbaala iz Mahanajima prema Gibeonu.

¹³ Ali i Joab, Sarvijin sin, iziđe s Davidovim ljudima iz Hebrona i sreće se s njima kod Gibeonskog jezera. Tu se zaustaviše, ovi s jedne strane jezera, a oni s druge strane.

¹⁴ Tada Abner reče Joabu: “Neka ustanu

mladići i neka se bore pred nama!” A Joab odgovori: “Neka ustanu!”

¹⁵ I ustadoše, pa ih izbrojiše: dvanaest od Benjamina za Išbaala, Šaulova sina, i dvanaest od Davidovih ljudi.

¹⁶ I svaki dohvati svoga protivnika za glavu i zabode mu mač u bok, tako da su svi popadali zajedno. Zato se to mjesto prozvalo Polje bokova, a leži kod Gibeona.

¹⁷ Potom se zametnu onoga dana vrlo žestoka bitka i Davidove čete razbiše Abnera i Izraelce.

¹⁸ A bijahu ondje tri Sarvijina sina: Joab, Abišaj i Asahel; a Asahel bijaše brz u trku kao gazela u polju.

¹⁹ I jurnu Asahel u potjeru za Abnerom; u stopu je slijedio Abnera ne skrećući ni desno ni lijevo.

²⁰ Abner se obazre i upita: “Jesi li to ti, Asahele?” A on odgovori: “Jesam.”

²¹ A Abner mu reče: “Okreni se nadesno ili nalijevo pa zgrabi jednoga od tih mladića i uzmi njegovu odoru!” Ali Asahel nije htio da skrene od njega.

²² Abner opet reče Asahelu: “Ukloni se od mene! Zašto da te sastavim sa zemljom? Kako bih onda još smio doći na oči tvome bratu Joabu?”

²³ Ali on nikako nije htio da se ukloni. Zato ga Abner udari stražnjim krajem koplja u trbuh tako da mu je koplje izašlo kroz leđa van: on ondje pade i umrije na mjestu. I ustavljao se tko god je došao na ono mjesto gdje je pao i umro Asahel.

²⁴ Ali Joab i Abišaj nastaviše da gone Abnera,

a kad je sunce zašlo, stigoše do brežuljka Ame, koji leži istočno od doline, na putu prema Gebi.

²⁵ Dotle se Benjaminovi sinovi skupiše za Abnerom, sastaviše četvu i stadoše na vrh brežuljka Ame.

²⁶ Tada Abner viknu Joabu: "Zar će nas dovikati proždirati mač? Ne znaš li da će to svršiti nesrećom? Kad ćeš napokon kazati svojim ljudima da se okane gonjenja svoje braće?"

²⁷ A Joab odvrati: "Tako mi živog Jahve, da ti nisi progovorio, tek bi se sutra ujutro ovi ljudi okanili gonjenja svoje braće."

²⁸ Nato Joab zatraži u rog i sva vojska stade: prestadoše goniti Izraela i ne nastaviše boja.

²⁹ Abner i njegovi ljudi išli su kroz Arabu cijelu onu noć; onda prijeđoše preko Jordana, nastaviše put cijelo jutro i stigoše napokon u Mahanajim.

³⁰ Kad je Joab odustao od potjere za Abnerom i skupio svu vojsku, vidješe da između Davidovih ljudi nema devetnaestorice, i uz to Asahela.

³¹ A Davidovi su ljudi od Benjaminovih sinova, Abnerovih vojnika, pobili tri stotine i šezdeset ljudi.

³² Asahela ponesoše i pokopaše u grobu njegova oca u Betlehemu. A Joab i njegovi ljudi išli su svu noć i već se bijaše zadanilo kad stigoše u Hebron.

3

¹ Rat između Šaulove kuće i Davidove kuće potrajao je još dugo vremena, ali je David sve više jačao, a Šaulova kuća postajala sve slabija.

² Davidu se rodiše sinovi u Hebronu. Prvenac mu je bio Amnon, od Ahinoame Jizreelke;

³ drugi mu je bio Kileab, od Abigajile, žene Nabalove iz Karmela; treći Abšalom, sin Maake, kćeri gešurskoga kralja Tolmaja;

⁴ četvrti Adonija, sin Hagitin; peti Šefatja, sim Abitalin;

⁵ šesti Jitream, od Egle, Davidove žene. Ti se Davidu rodiše u Hebronu.

⁶ Dok je trajao rat između Šaulove kuće i Davidove kuće, Abner je malo-pomalo prisvajao svu vlast u Šaulovoj kući.

⁷ A u kući bijaše Šaulova inoča po imenu Rispa, kći Ajina: nju Abner uze sebi. A Išbaal upita Abnera: "Zašto si se približio inoči moga oca?"

⁸ Na te Išbaalove riječi Abner se razgnjevi i reče: "Zar sam ja pasja glava u Judi? Do danas sam samo dobro činio domu tvoga oca Šaula, njegovoj braći i njegovim prijateljima; nisam dopustio da padneš u Davidove ruke, a ti me danas prekoravaš zbog obične žene!"

⁹ Neka Abneru Bog učini ovo zlo i neka mu doda drugo ako ne izvršim kako se Jahve zakleo Davidu:

¹⁰ da će oduzeti kraljevstvo Šaulovoj kući i da će utvrditi Davidov prijesto nad Izraelom i nad Judom od Dana pa do Beer Šebe!"

¹¹ Išbaal se ne usudi odgovoriti ni riječi Abneru jer ga se bojaše.

¹² Nato Abner posla glasnike k Davidu i poruči mu: "Čija je zemlja?" Htio je reći: "Učini savez sa mnom i moja će ti ruka pomoći da okupiš oko

sebe svega Izraela.”

¹³ David odgovori Abneru: “Dobro! Učinit ću savez s tobom! Ali samo jedno tražim od tebe: ne smiješ mi doći na oči ako ne dovedeš sa sobom Mikalu, Šaulovu kćer, kad dođeš da vidiš moje lice.”

¹⁴ Ujedno posla David glasnike i k Išbaalu, Šaulovu sinu, s porukom: “Vrati mi moju ženu Mikalu, koju sam stekao stotinom filistejskih obrezaka.”

¹⁵ Išbaal posla po nju i uze je od njezina muža Paltielu, Lajiševa sina.

¹⁶ A njezin muž pođe s njom i pratio ju je plaćući sve do Bahurima. Tada mu Abner reče: “Hajde, vrati se sada kući!” I on se vrati.

¹⁷ Abner je već bio razgovarao s Izraelovim starješinama i rekao im: “Već odavna želite Davida za svoga kralja.

¹⁸ Učinite to sada, jer je Jahve rekao o Davidu ovo: ‘Rukom svoga sluge Davida izbavit ću svoj narod Izraela iz ruke filistejske i iz ruku svih njegovih neprijatelja.’”

¹⁹ Tako je Abner govorio i Benjaminovim sinovima, a onda je otišao u Hebron da javi Davidu sve što se svidjelo Izraelu i domu Benjaminovu.

²⁰ Kad je Abner došao k Davidu u Hebron, i s njim dvadeset ljudi, David priredi gozbu Abneru i ljudima koji bijahu s njim.

²¹ Tada Abner reče Davidu: “Hajdemo! Ja ću skupiti svega Izraela oko gospodara moga kralja: oni će sklopiti s tobom savez i ti ćeš kraljevati

nad svim što budeš želio.” David otpusti Abnera, koji ode u miru.

²² I gle, Davidovi se ljudi s Joabom upravo vraćali sa četovanja, noseći sa sobom bogat plijen, a Abner nije više bio kod Davida u Hebronu, jer ga David bijaše otpustio te je on otišao u miru.

²³ Kad stiže Joab i sva vojska što je išla s njim, javiše Joabu da je Abner, Nerov sin, bio došao kralju i da ga je kralj otpustio da ode u miru.

²⁴ Tada Joab dođe kralju i reče mu: “Što si učinio? Abner je došao k tebi, zašto si ga otpustio da ode u miru?”

²⁵ Zar ne znaš Abnera, Nerova sina? Došao je da te prevari, da dozna tvoje korake, da dozna sve što činiš!”

²⁶ Potom izađe Joab od Davida i posla glasnike za Abnerom, koji ga vratiše, od studenca Sire, a David nije znao ništa o tome.

²⁷ Kad se Abner vratio u Hebron, odvede ga Joab u stranu iza vrata, kao da želi s njim nesmetano govoriti, i ondje ga smrtno rani u slabine da se osveti za krv svoga brata Asahela.

²⁸ Kad je David to poslije čuo, reče: “Ja i moje kraljevstvo nevini smo pred Jahvom dovijeka za krv Abnera, sina Nerova.

²⁹ Neka padne na Joabovu glavu i na sav njegov očinski dom! Nikad ne ponestalo u Joabovu domu ljudi bolesnih od gnojenja ili od gube, ljudi koji se laćaju vretena ili padaju od mača, ljudi koji nemaju kruha!” -

³⁰ Joab i njegov brat Abišaj ubili su Abnera jer je on pogubio njihova brata Asahela u boju kod

Gibeona. -

³¹ Nato David reče Joabu i svoj vojsci koja je bila s njim: "Razderite svoje haljine, obucite kostrijet i naričite za Abnerom!" I kralj David pođe za nosilima.

³² Kad su ukopali Abnera u Hebronu, udari kralj u glasan plač na grobu Abnerovu, a plakao je i sav narod.

³³ Tada kralj ispjeva ovu tužaljku za Abnerom: "Zar morade umrijeti Abner kako umire luda?"

³⁴ Ruke tvoje ne bijahu vezane, noge tvoje ne bijahu okovane. Pao si kao što se pada od zlikovaca!" Tada sav narod još ljuće zaplaka za njim.

³⁵ Nato pristupi sav narod nutkajući Davida da jede dok je još dana, ali se David zakle ovako: "Neka mi Bog učini ovo zlo i neka mi doda drugo zlo ako okusim kruha ili što drugo prije zalaska sunca!"

³⁶ Sav je narod to čuo, i bilo mu je po volji, kao što je narod i sve drugo odobravao što god je kralj činio.

³⁷ Toga dana sav narod i sav Izrael spozna da kralj nije kriv u umorstvu Abnera, sina Nerova.

³⁸ Nato kralj reče svojim dvoranima: "Ne znate li da je danas pao knez i velik čovjek u Izraelu?"

³⁹ Ali ja sam sada još slab, iako sam pomazani kralj, a ovi ljudi, Sarvijini sinovi, jači su od mene. Neka Jahve plati zločincu po njegovoj zloći!"

4

¹ Kad je Šaulov sin Išbaal čuo da je poginuo Abner u Hebronu, klonuše mu ruke i sav se

Izrael zaprepasti.

² A Šaulov sin Išbaal imaše dvojicu vođa svojih četa; jedan se zvao Baana, a drugi Rekab; bili su sinovi Rimona Beeroćanina iz Benjaminova plemena, jer se Beerot pribraja k Benjaminu.

³ A Beeroćani bijahu pobjegli u Gitajim, gdje su ostali kao došljaci do današnjeg dana.

⁴ Šaulov sin Jonatan imao je sina hroma na obje noge. Njemu je bilo pet godina kad je iz Jizreela došao glas o Šaulovoj i Jonatanovoj pogibiji. Njegova ga dadilja uze i pobježe, ali u brzini bijega dijete pade i osta hromo. Ime mu bijaše Meribaal.

⁵ Sinovi Rimona Beeroćanina, Rekab i Baana, digoše se i dođoše za najveće dnevne vrućine Išbaalu do kuće, a on upravo spavaše podnevni počinak.

⁶ A vratarica, čisteći pšenicu, bijaše zadrijemala te je spavala. Rekab i njegov brat Baana prošuljaše se kraj nje.

⁷ Kad su ušli u kuću, on je ležao na postelji u svojoj spavaonici. Oni ga ubiše, odsjekoše mu glavu i uzeše je i cijelu su onu noć išli putem kroz Arabu.

⁸ Glavu Išbaalovu donesoše Davidu u Hebron i rekoše kralju: "Evo glave Išbaala, sina Šaulova, tvoga neprijatelja koji ti je radio o glavi. Jahve je danas krvavo osvetio moga gospodara i kralja na Šaulu i njegovu rodu."

⁹ Ali David odvrati Rekabu i njegovu bratu Baani, sinovima Rimona iz Beerota, i reče im: "Tako mi živog Jahve koje me izbavio iz svake

nevolje!

¹⁰ Onaj koji mi je javio da je poginuo Šaul mislio je da mi javlja radosnu vijest, a ja sam ga uhvatio i pogubio u Siklagu da mu platim za njegovu dobru vijest!

¹¹ Što ću tek učiniti sa zlikovcima koji su ubili poštena čovjeka u njegovoj kući, na njegovoj postelji! Zar da ne tražim od vas račun za njegovu krv i da vas ne istrijebim sa zemlje?"

¹² Nato David zapovjedi vojnicima te ih pogubiše. Potom im odsjekoše ruke i noge i objesiše ih kod jezera u Hebronu. Išbaalovu glavu uzeše i pokopaše u Abnerovu grobu u Hebronu.

5

¹ Tada se sabraše sva izraelska plemena k Davidu u Hebron i rekoše: "Evo, mi smo od tvoje kosti i od tvoga mesa.

² Još prije, dok je još Šaul bio kralj nad nama, ti si upravljao svim pokretima Izraela, a Jahve ti je rekao: "Ti ćeš pasti moj izraelski narod i ti ćeš biti knez nad Izraelom!"

³ Tako dođoše sve izraelske starješine kralju u Hebron, a kralj David sklopi s njima savez u Hebronu pred Jahvom; i pomazaše Davida za kralja nad Izraelom.

⁴ Trideset je godina bilo Davidu kad je postao kralj, a kraljevao je četrdeset godina.

⁵ U Hebronu je kraljevao nad Judom sedam godina i šest mjeseci, a u Jeruzalemu kraljevaše trideset i tri godine nad svim Izraelom i nad Judom.

⁶ David krene s ljudima na Jeruzalem protiv Jebusejaca, koji su živjeli u onoj zemlji. Ali oni poručiše Davidu: “Nećeš ući ovamo! Slijepci će te i kljasti odbiti!” (To je imalo značiti: David neće ući ovamo.)

⁷ Ipak David osvoji Sionsku tvrđavu, to jest Davidov grad.

⁸ Onoga dana reče David: “Tko god pobije Jebusejce i popne se kroz prorov ...” A kljaste i slijepe mrzi David iz sve duše. (Stoga se kaže: Slijepci i kljasti neka ne ulaze u Hram.)

⁹ David se nastani u tvrđavi i prozva je Davidov grad. Tada David podiže zid unaokolo od Mila pa unutra.

¹⁰ David je postajao sve silniji, jer Jahve, Bog nad vojskama, bijaše s njim.

¹¹ Tirski kralj Hiram posla k Davidu izaslanstvo i cedrova drveta, tesara i zidara, koji sagradiše dvor Davidu.

¹² Tada David spozna da ga je Jahve potvrdio za kralja nad Izraelom i da je vrlo uzvisio njegovo kraljevstvo radi svojega izraelskog naroda.

¹³ Po dolasku iz Hebrona David uze još inoča i žena iz Jeruzalema; i rodi se Davidu još sinova i kćeri.

¹⁴ Evo imena djece koja mu se rodiše u Jeruzalemu: Šamua, Šobab, Natan, Salomon,

¹⁵ Jibhar, Elišua, Nefeg, Jafija,

¹⁶ Elišama, Beeljada i Elifelet.

¹⁷ Kad su Filistejci čuli da su Davida pomazali za kralja nad Izraelom, iziđoše svi da se dočepaju Davida. Čuvši to, David siđe u svoj zaklon.

¹⁸ Filistejci dođoše i raširiše se po Refaimskoj dolini.

¹⁹ Tada David upita Jahvu: “Mogu li napasti Filistejce? Hoćeš li ih predati meni u ruke?” Jahve odgovori Davidu: “Napadni! Predat ću Filistejce tebi u ruke!”

²⁰ Tada David dođe u Baal Perasim i ondje ih pobi. David reče: “Jahve je preda mnom prodro među moje neprijatelje kao što voda prodire.” Stoga se ono mjesto prozvalo Baal Perasim.

²¹ Ostavili su ondje svoje bogove; a David i njegovi ljudi odnesoše ih.

²² Filistejci opet dođoše i raširiše se po Refaimskoj dolini.

²³ David opet upita Jahvu, a on mu odgovori: “Ne idi pred njih, nego im zađi za leđa i navali na njih s protivne strane Bekaima.

²⁴ Kad začuješ topot koraka po bekaimskim vrhovima, onda se požuri, jer će tada Jahve ići pred tobom da pobije filistejsku vojsku.”

²⁵ David učini kako mu je zapovjedio Jahve i pobi Filistejce od Gibeona sve do ulaza u Gezer.

6

¹ Jednoga dana David opet skupi svu izabranu momčad u Izraelu, trideset tisuća ljudi.

² Zatim David i sva vojska što je bila s njim krenu na put i odoše u Baalu Judinu da odande donesu Kovčeg Božji, što nosi ime Jahve Sebaota koji stoluje nad kerubinima.

³ Kovčeg Božji metnuše na nova kola, iznijevši ga iz kuće Abinadabove, koja je stajala na

brežuljku. Uza i Ahjo, Abinadabovi sinovi, pratili su kola.

⁴ Uza je stupao kraj Kovčega Božjeg, a Ahjo išao pred njim.

⁵ David i sav dom Izraelov igrahu pred Jahvom iz sve snage pjevajući uza zvuke citara, harfa, bubnjeva, udaraljki i cimbala.

⁶ Kad su došli do Nakonova gumna, posegnu Uza rukom za Kovčegom Božjim da ga pridrži jer ga volovi umalo ne prevrnuše.

⁷ Ali se Jahve razgnjevio na Uzu: Bog ga na mjestu udari za taj prijestup, tako da je umro ondje, kraj Kovčega Božjega.

⁸ Davidu bijaše žao što je Jahve onako udario Uzu, i on prozva ono mjesto Peres Uza, kako se zove i dan-danas.

⁹ Toga se dana David uplaši Jahve i reče u sebi: "Kako bi mogao doći k meni Kovčeg Jahvin?"

¹⁰ Zato David ne htjede dovesti Kovčeg Jahvin k sebi, u Davidov grad, nego ga otpremi u kuću Obed-Edoma iz Gata.

¹¹ I ostade Jahvin Kovčeg u kući Obed-Edomovoj u Gatu tri mjeseca i Jahve blagoslovi Obed-Edoma i svu njegovu obitelj.

¹² Kad su kralju javili da je Jahve blagoslovio Obed-Edomovu obitelj i sav njegov posjed zbog Kovčega Božjeg, ode David i ponese Kovčeg Božji iz Obed-Edomove kuće gore u Davidov grad s velikim veseljem.

¹³ Tek što su nosioci Kovčega Božjeg pokročili šest koraka, David žrtvova vola i tovana ovna.

¹⁴ David je igrao iz sve snage pred Jahvom, a bio je ogrnut samo lanenim oplećkom.

15 Tako su David i sav Izraelov dom nosili gore Kovčeg Jahvin kličući i trubeći u rog.

16 A kad je Kovčeg Jahvin ulazio u Davidov grad, Šaulova je kći Mikala gledala kroz prozor i vidjela kralja Davida kako skače i vrti se pred Jahvom i prezre ga ona u svome srcu.

17 Tada unesoše Kovčeg Jahvin i postaviše ga usred šatora koji mu bijaše razapeo David. Onda David prinese pred Jahvom paljenice i pričesnice.

18 Pošto je prinio paljenice i pričesnice, David blagoslovi narod imenom Jahve Sebaota.

19 Potom razdijeli među sav narod, među sve mnoštvo Izraelovo, ljudima i ženama, svakome po jedan kruh, komad mesa i kolač od suhoga grožđa. Zatim se razide sav narod, svaki svojoj kući.

20 Kad se David vratio kući da blagoslovi svoju obitelj, Šaulova kći Mikala iziđe u susret Davidu i reče mu: "Kako se časnno danas ponio Izraelov kralj kad se otkrio pred očima sluškinja slugu svojih kao što se otkriva prost čovjek!"

21 Ali David odgovori Mikali: "Pred Jahvom ja igram! Tako mi živoga Jahve, koji me izabrao mjesto tvog oca i mjesto svega njegova doma da me postavi za kneza nad Izraelom, narodom Jahvinim: pred Jahvom ću igrati!"

22 I još ću se dublje poniziti. Bit ću neznatan u tvojim očima, ali pred sluškinjama o kojima govoriš, pred njima ću biti u časti."

23 A Mikala, Šaulova kći, ne imade poroda do dana svoje smrti.

7

¹ Kad se David nastanio u svojem dvoru i kad mu je Jahve pribavio mir od svih njegovih neprijatelja unaokolo,

² reče kralj proroku Natanu: "Pogledaj! Ja, evo, stojim u dvoru od cedrovine, a Kovčeg Božji stoji pod šatorom."

³ A Natan odgovori kralju: "Idi i čini sve što ti je na srcu jer je Jahve s tobom."

⁴ Ali još iste noći dođe Natanu ova Jahvina riječ:

⁵ "Idi i reci mome sluzi Davidu: Ovako govori Jahve: 'Zar ćeš mi ti sagraditi kuću da u njoj prebivam?'

⁶ Nisam nikad prebivao u kući otkako sam izveo iz Egipta sinove Izraelove pa do današnjega dana, nego sam bio lutalac pod šatorom i u prebivalištu.

⁷ Dok sam hodio sa svim Izraelovim sinovima, jesam li ijednu riječ rekao nekome od Izraelovih sudaca kojima sam zapovjedio da budu pastiri mojem narodu izraelskom i kazao: 'Zašto mi ne sagradite kuću od cedrovine?'

⁸ Zato sad ovo reci mome sluzi Davidu: Ovako govori Jahve nad vojskama: Ja sam te doveo s pašnjaka, od ovaca i koza, da budeš knez nad mojim izraelskim narodom.

⁹ Bio sam s tobom kuda si god išao, iskorijenio sam sve tvoje neprijatelje pred tobom. Ja ću ti pribaviti veliko ime, kao što je velikaško ime na zemlji.

¹⁰ Odredit ću prebivalište svojem izraelskom narodu, posadit ću ga da živi na svojem mjestu i

da ne luta više naokolo, niti da ga zlikovci muče kao prije,

¹¹ onda kad sam odredio suce nad svojim izraelskim narodom. Ja ću mu pribaviti mir od svih njegovih neprijatelja. Jahve će te učiniti velikim. Jahve će ti podići dom.

¹² I kad se ispune tvoji dani i ti počineš kod svojih otaca, podići ću tvoga potomka nakon tebe, koji će se roditi od tvoga tijela, i utvrdit ću njegovo kraljevstvo.

¹³ On će sagraditi dom imenu mojem, a ja ću utvrditi njegovo prijestolje zauvijek.

¹⁴ Ja ću njemu biti otac, a on će meni biti sin: ako učini što zlo, kaznit ću ga ljudskom šibom i udarcima kako ih zadaju sinovi ljudski.

¹⁵ Ali svoje naklonosti neću odvratiti od njega, kao što sam je odvratio od Šaula koga sam uklonio ispred tebe.

¹⁶ Tvoja će kuća i tvoje kraljevstvo trajati dovijeka preda mnom, tvoje će prijestolje čvrsto stajati zasnagda."

¹⁷ Natan prenese Davidu sve te riječi i cijelo viđenje.

¹⁸ Nato kralj David uđe u šator i stade pred Jahvom i pomoli se: "Tko sam ja, Gospode Jahve, i što je moj dom te si me doveo dovdje?"

¹⁹ Pa i to je još premalo u tvojim očima, Gospode Jahve, te daješ svoja obećanja kući svoga slugu za daleku budućnost i gledaš na me kao na ugledna čovjeka!

²⁰ Ali što bi ti David još mogao kazati, kad ti sam poznaješ svoga slugu, Gospode Jahve!

21 Radi svoje riječi i po svome srcu učinio si sve ovo veliko djelo, obznanivši ove veličajnosti.

22 Zato si velik, Gospode Jahve; nema takvoga kakav si ti i nema Boga osim tebe, po svemu što smo ušima svojim čuli.

23 Postoji li ijedan narod na zemlji kao tvoj izraelski narod radi kojega je Bog išao da ga izbavi sebi za narod da tako stečeš sebi ime velikim i strašnim čudesima, izgoneći krivobožačka plemena pred svojim narodom koji si otkupio iz Egipta?

24 Tako si učinio svoj izraelski narod svojim narodom zauvijek, a ti si mu, Jahve, postao Bogom.

25 Zato sada, Gospode Jahve, ispuni zauvijek obećanje koje si dao svome sluzi i njegovu domu i učini kako si obrekao.

26 Neka se veliča tvoje ime zauvijek i neka se govori: Jahve nad vojskama jest Bog Izraelov, a dom sluge tvoga Davida neka stoji čvrsto pred tobom.

27 Jer si ti, Jahve nad vojskama, Bože Izraelov, objavio svome sluzi ovo: 'Ja ću ti podići dom.' Zato je tvoj sluga smogao hrabrosti da ti se pomoli ovom molitvom.

28 Uistinu, Gospode Jahve, ti si Bog, tvoje su riječi istinite i ti daješ ovo lijepo obećanje svome sluzi.

29 Udostoj se sada blagosloviti dom svoga sluge da ostane dovijeka pred tobom. Jer kad ti, Gospode Jahve, obrekneš i blagosloviš, kuća tvoga sluge bit će blagoslovljena završavajući."'

8

¹ Poslije toga David porazi Filistejce i pokori ih te ote Gat s njegovim selima iz filistejskih ruku.

² Porazi i Moapce i izmjeri ih uzicom polegavši ih po zemlji: dvije uzice odmjeri onih koje treba pogubiti, a jednu punu uzicu onih koje treba ostaviti na životu. Tako Moapci postadoše Davidovi podanici koji su mu donosili danak.

³ David je porazio i Hadadezera, Rehobova sina, sopskoga kralja, kad je izišao da proširi svoju vlast do Rijeke.

⁴ David zarobi od njega tisuću i sedam stotina konjanika i dvadeset tisuća pješaka; ispresijecao je petne žile svim konjima od bojnih kola; ostavio ih je samo stotinu.

⁵ Damaščanski su Aramejci došli u pomoć Hadadezeru, sopskome kralju, ali je David pobio među Aramejcima dvadeset i dvije tisuće ljudi.

⁶ Postavio je namjesnike u Damaščanskom Aramu. Tako Aramejci postadoše Davidovi podanici i moradoše mu plaćati danak. Jahve je davao pobjedu Davidu kuda je god išao.

⁷ David zaplijeni zlatne štitove što ih imahu Hadadezerove sluge i donese ih u Jeruzalem.

⁸ Iz Tebaha i iz Berotaja, Hadadezerovih gradova, donese kralj David silni tuč.

⁹ Kad je čuo hamatski kralj Tou da je David porazio svu Hadadezerovu vojsku,

¹⁰ poslao je svoga sina Hadorama kralju Davidu da ga pozdravi i da mu čestita što je vojevao protiv Hadadezera i porazio ga, jer je Hadadezer bio u ratu s Touom; Hadoram donese srebrnih, zlatnih i tučanih predmeta.

¹¹ I njih kralj David posveti Jahvi sa srebrom i zlatom što ga bijaše uzeo od svih naroda koje je pokorio:

¹² od Aramaca, Moabaca, Amonaca, Filistejaca i od Amalečana te od plijena Hadadezera, Rehobova sina, kralja Sobe.

¹³ David steče novu slavu kad je na povratku porazio Edomce, u Slanoj dolini, osamnaest tisuća njih.

¹⁴ I postavi upravitelje u Edomu, i svi Edomci postadoše podanici Davidovi. I kuda je god David išao, Jahve mu davaše pobjedu.

¹⁵ David kraljevaše nad svim Izraelom, čineći pravo i pravicu svemu svome narodu.

¹⁶ Joab, sin Sarvijin, zapovijedaše vojskom, a Jošafat, sin Ahiludov, bijaše ljetopisac.

¹⁷ Sadok, sin Ahitubov, i Ebjatar, sin Ahimelekov, bijahu svećenici; Seraja bijaše državni pisar;

¹⁸ Benaja, sin Jojadin, zapovijedaše Kerećanima i Pelećanima; Davidovi sinovi bijahu namjesnici.

9

¹ Jednoga dana upita David: "Ima li još koji preživjeli od Šaulove kuće da mu učinim milost zbog Jonatana?"

² A bijaše u Šaulovoj kući sluga po imenu Siba: njega dozvaše pred Davida i kralj ga zapita: "Jesi li ti Siba?" A on odgovori: "Jesam, tvoj sluga!"

³ A kralj nastavi: "Zar nema više nikoga od Šaulove kuće da mu iskažem milost kao što je

Božja milost?” A Siba odgovori kralju: “Ima još Jonatanov sin koji je hrom na obje noge.”

⁴ Kralj ga upita: “Gdje je on?” A Siba odgovori kralju: “Eno ga u kući Makira, sina Amielova, u Lo Debaru.”

⁵ Tada kralj David posla po njega u kuću Makira, sina Amielova, iz Lo Debara.

⁶ Kad je Meribaal, sin Jonatana, sina Šaulova, došao k Davidu, pade ničice i pokloni se. A David reče: “Meribaale!” On odgovori: “Evo tvoga sluga!”

⁷ A David mu reče: “Ne boj se jer ti želim iskazati milost zbog tvoga oca Jonatana. Vratit ću ti sva polja tvoga djeda Šaula, a ti ćeš svagda jesti kruh za mojim stolom.”

⁸ Meribaal se pokloni i reče: “Što je tvoj sluga te iskazuješ milost mrtvome psu kao što sam ja?”

⁹ Potom kralj dozva Sibua, Šaulova slugu, i reče mu: “Sve što je pripadalo Šaulu i njegovoj kući, sve to dajem sinu tvoga gospodara.

¹⁰ Ti ćeš mu sa svojim sinovima i sa svojim slugama obrađivati zemlju, od nje ćeš skupljati žetvu da obitelj tvoga gospodara ima kruha; a Meribaal, sin tvoga gospodara, jest će svagda za mojim stolom.” A Siba imaše petnaest sinova i dvadeset slugu.

¹¹ Siba odgovori kralju: “Tvoj će sluga učiniti sve što je moj gospodar i kralj zapovjedio svome sluzi.” Meribaal je, dakle, jeo za Davidovim stolom kao jedan između kraljevih sinova.

¹² Meribaal je imao maloga sina po imenu Mika. A svi koji su živjeli u Sibinoj kući bijahu u

službi Meribaala.

¹³ A Meribaal je boravio u Jeruzalemu, jer je uvijek jeo za kraljevim stolom. Bio je hrom na obje noge.

10

¹ Poslije toga umrije Nahaš, kralj Amonaca, a zakralji se njegov sin Hanun mjesto njega.

² A David reče u sebi: “Želio bih iskazati ljubav Nahaševu sinu Hanunu, kao što je njegov otac iskazao meni.” Zato David posla svoje sluge da mu izraze sućut zbog njegova oca. Ali kad su Davidove sluge došle u zemlju Amonaca,

³ rekoše knezovi Amonaca svome gospodaru Hanunu: “Zar misliš da je David poslao ljude da ti izraze sućut zato što bi htio iskazati čast tvome ocu? Nije li možda zato David poslao svoje ljude k tebi da razvide grad da bi doznao njegovu obranu i potom ga oborio?”

⁴ Tada Hanun pograbi Davidove sluge, obrija im pola brade i skрати im haljine dopola, sve do zadnjice, i posla ih natrag.

⁵ Kad su to javili Davidu, posla on čovjeka pred njih, jer su ti ljudi bili teško osramoćeni, i poruči im: “Ostanite u Jerihonu dok vam ne naraste brada, pa se onda vratite!”

⁶ Tada Amonci uvidješe da su se omrazili s Davidom; zato Amonci poslaše glasnike da za plaću unajme Aramejce iz Bet Rehoba i Aramejce iz Sobe, dvadeset tisuća pješaka, zatim kralja Maake, tisuću ljudi, i ljude iz Toba, dvanaest tisuća vojnika.

⁷ Kad je David to čuo, posla Joaba s vojskom i izabranim junacima.

⁸ Amonci iziđoše i svrstaše se u bojni red pred gradskim vratima, dok su Aramejci iz Sobe i iz Rehoba i ljudi iz Toba i iz Maake stajali zasebno na polju.

⁹ Vidjevši postavljene bojne redove prema sebi sprijeda i straga, probra Joab najvrsnije među Izraelcima i svrsta ih prema Aramejcima.

¹⁰ Ostalu vojsku predade bratu Abišaju da je svrsta prema Amoncima.

¹¹ I reče mu: "Ako Aramejci budu jači od mene, onda ti meni priskoči u pomoć; ako Amonci budu jači od tebe, ja ću tebi pohrliti u pomoć.

¹² Budi hrabar i junački se držimo radi naroda i radi gradova svoga Boga; a Jahve neka učini što je dobro u njegovim očima."

¹³ Tada se Joab i vojska koja je bila s njim počеше primicati da udare na Aramejce, ali oni pobjegoše pred njima.

¹⁴ Kad su Amonci vidjeli da su Aramejci pobjegli, umakoše i oni ispred Abišaja i povukoše se u grad. Tada Joab odustane od rata protiv Amonaca i vrati se u Jeruzalem.

¹⁵ Kad su Aramejci vidjeli gdje su ih Izraelci razbili, sabraše ponovo svoje čete.

¹⁶ Hadadezer posla glasnike i sabra Aramejce što su s one strane rijeke. Ovi dođoše u Helam pod vodstvom Šobaka, vojvode Hadadezerove vojske.

¹⁷ Pošto su to javili Davidu, on skupi sve Izraelce i, prešavši preko Jordana, dođe u Helam.

Aramejci se svrstaše protiv Davida i zametnuše s njime boj.

¹⁸ Ali Aramejci udariše u bijeg ispred Izraelaca i David im pobi sedam stotina konja od bojnih kola i četrdeset tisuća pješaka; pogubi i njihova vojvodu Šobaka te je ondje umro.

¹⁹ A kad svi kraljevi, Hadadezerovi vazali, vidješe da ih je razbio Izrael, sklopiše mir s Izraelom i počеше mu služiti. A Aramejci se više nisu usuđivali pomagati Amoncima.

11

¹ U početku slijedeće godine, u doba kad kraljevi izlaze u rat, posla David Joaba i s njim svoje ljude i svega Izraela: oni pobiše Amonce i podsjedoše Rabu. A David osta u Jeruzalemu.

² A jednoga dana predveče usta David sa svoje postelje i prošeta se po krovu svoje palače. Opazi s krova ženu gdje se kupa. Ta žena bijaše izvanredno lijepa.

³ David se propita za tu ženu i rekoše mu: "Pa to je Bat-Šeba, kći Eliamova i žena Urije Hetita!"

⁴ Nato David posla glasnika da je dovedu k njemu. Kad je došla, leže on s njom, upravo kad se bila očistila od svoje nečistoće. Zatim se ona vrati svojoj kući.

⁵ Žena zatrudnje te poruči Davidu: "Trudna sam!"

⁶ Tada David posla poruku Joabu: "Pošalji k meni Uriju Hetita!" I Joab posla Uriju k Davidu.

⁷ Kad je Urija došao k njemu, zapita ga David kako je Joab, kako je vojska i kako napreduje rat.

⁸ Potom David reče Uriji: “Siđi u svoju kuću i operi svoje noge!” Urija iziđe iz kraljeva dvora, a za njim ponesoše dar s kraljeva stola.

⁹ Ali Urija osta da spava pred vratima kraljeva dvora sa stražarima svoga gospodara i ne ode svojoj kući.

¹⁰ Javiše to Davidu govoreći: “Urija nije otišao svojoj kući!” Tada David upita Uriju: “Zar nisi došao s puta? Zašto ne ideš svojoj kući?”

¹¹ A Urija odgovori Davidu: “Kovčeg, Izrael i Juda borave pod šatorima, moj gospodar Joab i straža moga gospodara borave na otvorenu polju, a ja da uđem u svoju kuću da jedem i da pijem i da spavam sa svojom ženom? Živoga mi Jahve, i tako mi tvoga života, zaista neću učiniti nešto takvo!”

¹² Tada David reče Uriji: “Ostani još danas ovdje, a sutra ću te otpustiti.” Tako Urija osta u Jeruzalemu onaj dan.

¹³ Sutradan David pozva Uriju da jede i da pije pred njim i on ga opi. A uvečer Urija iziđe i leže na svoju postelju sa stražama svoga gospodara, ali svojoj kući nije otišao.

¹⁴ Ujutro David napisa pismo Joabu i posla ga po Uriji.

¹⁵ A u tom pismu pisao je ovako: “Postavite Uriju naprijed, gdje je najžešći boj, pa uzmaknite iza njega: neka bude pogođen i neka pogine!”

¹⁶ Zato Joab, opsjedajući grad, postavi Uriju na mjesto gdje je znao da stoje najhrabriji ratnici.

¹⁷ Kad su onda građani provalili van i pobili se s Joabom, pade nekoliko od njegove vojske, od

Davidovih ljudi, a pogibe i Urija Hetit.

¹⁸ Potom Joab posla čovjeka i javi Davidu sve što se dogodilo u boju.

¹⁹ I zapovjedi glasniku ovako: “Kad pripovjediš kralju sve što se dogodilo u boju,

²⁰ možda će se kralj razljutiti pa ti kazati: 'Zašto ste se primakli tako blizu gradu da navalite? Zar niste znali da se obično između strijele sa zida?’

²¹ Tko je ubio Abimeleka, sina Jerubaalova? Nije li jedna žena bacila na njega mlinski kamen, ozgo sa zida, te je poginuo u Tebesu? Zašto ste se primakli tako blizu zidu?’ Ako ti tako kaže, a ti mu reci: 'Poginuo je i tvoj sluga Urija Hetit.’”

²² Glasnik krenu na put, dođe k Davidu i pripovjedi mu sve što mu je naložio Joab. A David planu gnjevom na Joaba i reče glasniku: “Zašto ste se primakli tako blizu zidu? Tko je ubio Abimeleka, sina Jerubaalova? Nije li jedna žena bacila na njega mlinski kamen, ozgo sa zida, te je poginuo u Tebesu? Zašto ste se primakli tako blizu zidu?”

²³ Glasnik odgovori Davidu: “Ti su ljudi silovito udarali na nas i izašli su protiv nas na otvoreno polje. Mi smo ih potisnuli natrag do gradskih vrata,

²⁴ ali su strijelci sa zida stali izmetati strijele na tvoje ljude te ih je poginulo nekoliko između kraljevih slugu; tako je poginuo i tvoj sluga Urija Hetit.”

²⁵ Tada David reče glasniku: “Ovako reci Joabu: 'Nemoj to uzimati toliko k srcu, jer mač proždire sad ovoga, sad onoga. Udaraj još

jače na grad i obori ga!' Tako ćeš mu vratiti srčanost!"

²⁶ Kad je Urijina žena čula da je poginuo njezin muž Urija, žalila je za svojim mužem.

²⁷ A kad je prošlo vrijeme žalosti, poslao David po nju i uze je u svoj dvor, i ona mu postala ženom. I rodi mu sina. Ali djelo koje učini David bijaše zlo u očima Jahvinim.

12

¹ Jahve poslao proroka Natana k Davidu. On uđe k njemu i reče mu: "U nekom gradu živjela dva čovjeka, jedan bogat, a drugi siromašan.

² Bogati imao je ovaca i goveda u obilju.

³ A siromah nimaše ništa, osim jedne jedine ovčice koju bijaše kupio. Hranio ju je i ona je rasla kraj njega i s njegovom djecom; jela je od njegova zalogaja, pila iz njegove čaše; spavala je na njegovu krilu: bila mu je kao kći.

⁴ I dođe putnik k bogatom čovjeku, a njemu bilo žao uzeti od svojih ovaca ili goveda da zgotovi gostu koji mu je došao. On ukrade ovčicu siromaha i zgotovi je za svog pohodnika."

⁵ Tada David planu žestokim gnjevom na toga čovjeka i reče Natanu: "Tako mi živog Jahve, smrt je zaslužio čovjek koji je to učinio!"

⁶ Četverostruko će naknaditi ovcu zato što je učinio to djelo i što nije znao milosrđa!"

⁷ Tada Natan reče Davidu: "Ti si taj čovjek! Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: 'Ja sam te pomazao za kralja nad Izraelom, ja sam te izbavio iz Šaulove ruke.

⁸ Predao sam ti kuću tvoga gospodara, položio sam žene tvoga gospodara na tvoje krilo, dao sam ti dom Izraelov i dom Judin; a ako to nije dosta, dodat ću ti još ovo ili ono.

⁹ Zašto si prezreo Jahvu i učinio ono što je zlo u njegovim očima? Ubio si mačem Uriju Hetita, a njegovu si ženu uzeo za svoju ženu. Jest, njega si ubio mačem Amonaca.

¹⁰ Zato se neće nikada više okrenuti mač od tvoga doma, jer si me prezreo i jer si uzeo ženu Urije Hetita da ti bude žena.'

¹¹ Ovako govori Jahve: 'Evo ja ću podići na te zlo iz tvoga doma. Uzet ću tvoje žene ispred tvojih očiju i dat ću ih tvome bližnjemu, koji će spavati s tvojim ženama na vidiku ovome suncu.

¹² Ti si doduše radio tajno, ali ja ću ovu prijetnju izvršiti pred svim Izraelom i pred ovim suncem!'"

¹³ Tada David reče Natanu: "Sagriješio sam protiv Jahve!" A Natan odvrati Davidu: "Jahve ti oprašta tvoj grijeh: nećeš umrijeti.

¹⁴ Ali jer si tim djelom prezreo Jahvu, neminovno će umrijeti dijete koje ti se rodilo!"

¹⁵ Potom Natan ode svojoj kući. A Jahve udari dijete koje je Urijina žena rodila Davidu i ono se teško razbolje.

¹⁶ David se molitvom obrati Bogu za dijete: postio je, vraćao se kući i ležao preko noći na goljoj zemlji, pokriven vrećom.

¹⁷ A starješine njegova doma stajahu oko njega da ga podignu sa zemlje, ali on ne htjede i ne okusi s njima nikakva jela.

¹⁸ A sedmi dan umrije dijete. Davidovi dvorani

ne usudiše se javiti mu da je dijete umrlo. Jer mišljahu: “Dok je dijete bilo živo, govorili smo mu, a on nas nije htio slušati. A kako ćemo mu kazati da je dijete umrlo? Učinit će zlo!”

¹⁹ A David opazi da njegovi dvorani šapću među sobom i on shvati da je dijete umrlo. I upita David svoje dvorane: “Je li dijete umrlo?” A oni odgovoriše: “Umrlo je.”

²⁰ Tada David usta sa zemlje, okupa se, pomaza se i preobuče se u druge haljine. Zatim uđe u Dom Jahvin i pokloni se. Vrativši se potom svojoj kući, zatraži da mu dadu jela; i jeo je.

²¹ A njegovi dvorani upitaše ga: “Što to radiš? Dok je dijete bilo živo, postio si i plakao; a sada, kad je dijete umrlo, ustaješ i jedeš!”

²² A on odgovori: “Dok je dijete bilo živo, postio sam i plakao jer sam mislio: 'Tko zna? Jahve će se možda smilovati na me i dijete će ostati živo!’”

²³ A sada, kad je umrlo, čemu da postim? Mogu li ga vratiti? Ja ću otići k njemu, ali se ono neće vratiti k meni!”

²⁴ Potom David utješi svoju ženu Bat-Šebu. Dođe k njoj i leže s njom. Ona zatrudnje i rodi sina komu nadjenu ime Salomon. Jahve ga zamilova

²⁵ i objavi to po proroku Natanu. Ovaj ga nazva imenom Jedidja, po riječi Jahvinoj.

²⁶ Joab navali na Rabu sinova Amonovih i osvoji kraljevski grad.

²⁷ Tada Joab posla glasnika k Davidu s porukom: “Ja sam navalio na Rabu i osvojio grad uz vodu.

²⁸ Sada ti saberi ostalu vojsku, opkoli grad i osvoji ga, da ne bih ja osvojio grada i dao mu svoje ime.”

²⁹ I skupi David svu vojsku, krenu na Rabu, navali na grad i zauze ga.

³⁰ Ondje skinu s Malkomove glave krunu, koja bijaše teška jedan zlatni talenat; u njoj je bio dragi kamen, koji posta ures na Davidovoj glavi. I vrlo bogat plijen odnese iz grada.

³¹ A narod koji bijaše u njemu izvede i stavi ga da radi kod pila, željeznim pijucima i željeznim sjekirama i upotrijebi ga za rad u ciglanama. I tako je isto činio svim gradovima sinova Amonovih. Potom se David sa svom vojskom vrati u Jeruzalem.

13

¹ A potom se dogodi ovo: Davidov sin Abšalom imao je lijepu sestru po imenu Tamaru i u nju se zaljubio Davidov sin Amnon.

² Amnon se toliko mučio da se gotovo razbolio radi svoje sestre Tamare: jer ona bijaše djevica, pa Amnon nije vidio mogućnosti da joj učini bilo što.

³ Ali imaše Amnon prijatelja po imenu Jonadaba, sina Davidova brata Šimeja; a Jonadab bijaše vrlo domišljat.

⁴ I upita on Amnona: “Odakle to, kraljev sine, da si svako jutro mlitav? Ne bi li mi kazao?” A Amnon mu odgovori: “Zaljubljen sam u Tamaru, sestru svoga brata Abšaloma.”

⁵ A Jonadab mu reče: “Lezi u postelju i pričini se bolestan, pa kad dođe tvoj otac da te pohodi, ti

mu reci: 'Dopusti da dođe moja sestra Tamara da mi dade jesti; ako ona pred mojim očima zgotovi jelo da to vidim, onda ću iz njezine ruke jesti.'

⁶ Amnon, dakle, leže i pričini se bolestan. Kad je došao kralj da ga pohodi, reče Amnon kralju: "Dopusti da dođe moja sestra Tamara da pred mojim očima zgotovi koji kolač i ja ću se okrijepiti iz njezine ruke."

⁷ Tada David poruči Tamari u palaču: "Idi u kuću svoga brata Amnona i priredi mu jelo!"

⁸ Tamara ode u kuću svoga brata Amnona. A on ležaše. Uze ona brašna, umijesi ga, načini kolače pred njegovim očima te ih ispeče.

⁹ Potom uze tavu i istrese je preda nj, ali Amnon ne htjede jesti nego reče: "Otpremite sve odavde!" I svi iziđoše od njega.

¹⁰ Tada Amnon reče Tamari: "Donesi mi jelo u spavaonicu da se okrijepim iz tvoje ruke!" I Tamara uze kolače koje bijaše zgotovila i donese ih svome bratu Amnonu u spavaonicu.

¹¹ A kad mu je pružila da jede, on je uhvati rukom i reče joj: "Dođi, sestro moja, lezi sa mnom!"

¹² A ona mu reče: "Nemoj, brate moj! Ne sramoti me jer se tako ne radi u Izraelu. Ne čini takve sramote!"

¹³ Kuda bih ja sa svojom sramotom? A i ti bi bio kao bestidnik u Izraelu! Nego govori s kraljem: on me neće uskratiti tebi!"

¹⁴ Ali je on ne htjede poslušati, nego je svlada i leže s njom.

¹⁵ Nato je odmah zamrzi silnom mržnjom te je mržnja kojom ju je zamrzio bila veća od ljubavi

kojom ju je prije ljubio. I reče joj Amnon: “Ustani! Odlazi!”

¹⁶ A ona mu odvrati: “Ne, brate moj! Ako me sad otjeraš, bit će to veće zlo od onoga koje si mi učinio!” Ali je on ne htjede slušati,

¹⁷ nego dozva momka koji ga je služio i zapovjedi mu: “Otjeraj ovu od mene, izbaci je i zaključaj vrata za njom!”

¹⁸ (A ona je imala na sebi haljinu s dugim rukavima, jer su se nekoć u takve haljine oblačile kraljeve kćeri dok su bile djevojke.) Sluga je izvede van i zaključa vrata za njom.

¹⁹ Tada Tamara uze prašine i posu se njom po glavi, razdrije haljinu s dugim rukavima koju je imala na sebi, stavi ruku na glavu i ode vičući glasno dok je išla.

²⁰ A njezin je brat Abšalom upita: “Je li možda tvoj brat Amnon bio s tobom? Ali sada, sestro moja, šuti: brat ti je! Ne uzimaj to k srcu!” Tako je Tamara ostala osamljena u kući svoga brata Abšaloma.

²¹ Kad je kralj David čuo sve što se dogodilo, vrlo se razgnjevi, ali ne htjede žalostiti svoga sina Amnona, koga je ljubio jer mu bijaše prvorodenac.

²² A Abšalom ne reče Amnonu ni riječi, ni zle ni dobre, jer je Abšalom zamrzio Amnona što mu osramoti sestru Tamaru.

²³ A poslije dvije godine imao je Abšalom striženje ovaca u Baal Hasoru kod Efrajima; i Abšalom pozva svu kraljevu obitelj.

²⁴ Abšalom dođe kralju i reče mu: “Evo, tvoj sluga ima striženje ovaca, pa neka se kralj i

njegovi dvorani udostoje doći svome sluzi.”

²⁵ Ali kralj odgovori Abšalomu: “Ne, sine, nećemo doći svi, da ti ne budemo na teret.” Abšalom ustraja, ali kralj ne htjede ići, nego ga blagoslovi i otpusti.

²⁶ Ali Abšalom nastavi: “Ako ti nećeš, dopusti da bar moj brat Amnon pođe s nama.” A kralj ga upita: “Zašto da ide s tobom?”

²⁷ Ali je Abšalom i dalje navaljivao te David naposljetku pusti s njim Amnona i sve kraljeve sinove. Abšalom priredi kraljevsku gozbu

²⁸ i zapovjedi svojim slugama ovako: “Pazite! Kad se Amnonu razveseli srce od vina i ja vam viknem: 'Ubijte Amnona!' tada ga pogubite! Ne bojte se, jer vam tako zapovijedam! Ohrabrite se i pokažite se junaci!”

²⁹ I Abšalomove sluge učiniše s Amnomom kako im zapovjedi Abšalom. Tada skočiše svi kraljevi sinovi, pojahaše svaki svoju mazgu i pobješkoše.

³⁰ Dok su oni još bili na putu, dođe ovakva vijest Davidu: “Abšalom je pobio sve kraljeve sinove, nije ostao od njih ni jedan jedini.”

³¹ Kralj ustade, razdrije svoje haljine i baci se na zemlju; i svi njegovi dvorani koji stajahu oko njega razdriješe svoje haljine.

³² Ali Jonadab, sin Davidova brata Šimeja, progovori ovako: “Neka ne govori moj gospodar da su pobili sve mladiće, kraljeve sinove, jer je poginuo samo Amnon: na Abšalomovu licu mogla se predviđati nesreća od onoga dana kad je Amnon osramotio njegovu sestru Tamaru.

³³ Zato neka sada moj gospodar i kralj ne misli u srcu da su svi kraljevi sinovi poginuli. Poginuo je samo Amnon,

³⁴ a Abšalom je pobjegao.” A momak koji bijaše na straži podiže oči i ugleda mnoštvo naroda gdje silazi cestom od Horonajima. Stražar dođe i javi kralju: “Vidio sam ljude gdje silaze cestom od Horonajima po gorskom obronku.”

³⁵ Tada Jonadab reče kralju: “Evo stigoše kraljevi sinovi! Dogodilo se kako je rekao tvoj sluga.”

³⁶ Tek što je to izrekao, a to kraljevi sinovi udoše i zaplakaše u sav glas; a i kralj i svi njegovi dvorani plakahu.

³⁷ Abšalom pak bijaše pobjegao i otišao k Talmaju, sinu Amihudovu, gešurskom kralju. A David tugovaše za svojim sinom bez prestanka.

³⁸ A pošto je Abšalom pobjegao i otišao u Gešur, ostao je ondje tri godine.

³⁹ Kralj David prestao se srditi na Abšaloma jer se utješio zbog smrti Amnonove.

14

¹ A Joab, sin Sarvijin, opazi da se kraljevo srce okreće k Abšalomu.

² Zato Joab pošalje u Tekou po jednu pametnu ženu i reče joj: “Učini se kao da si u žalosti za mrtvim, obuci žalobne haljine, nemoj se mazati uljem, nego budi kao žena koja je već dugo vremena u žalosti za mrtvim.

³ Otići ćeš kralju i govorit ćeš mu ovako.” I Joab je nauči što će govoriti.

⁴ Žena iz Tekoe ode kralju, pade ničice na zemlju i pokloni se, zatim reče: "Pomozi, kralju!"

⁵ Kralj je upita: "Što ti je?" A ona odgovori: "Ah, ja sam udovica. Muž mi je umro,

⁶ a tvoja je službenica imala dva sina. Oni se posvadiše u polju, a nije bilo nikoga da ih razdvoji te je jedan od njih udario svoga brata i ubio ga.

⁷ I sad se podiže sav rod na tvoju službenicu i reče: 'Predaj nam toga što je ubio svoga brata: mi ćemo ga pogubiti za život njegova brata koga je ubio, a time ćemo zatrti i baštinika.' Tako hoće da ugase žeravicu koja mi je ostala, da ne ostave mome mužu ni imena ni potomstva na zemlji."

⁸ A kralj reče ženi: "Idi svojoj kući, ja ću odrediti što treba za te."

⁹ A žena iz Tekoe reče kralju: "Gospodaru kralju! Neka na me i na moj očinski dom padne krivica; kralj i njegovo prijestolje nedužni su u tome!"

¹⁰ A kralj nastavi: "Onoga koji ti se zaprijetio dovedi k meni! Taj te neće više dirnuti!"

¹¹ A ona reče: "Neka se kralj udostoji spomenuti ime Jahve, svoga Boga, da krvni osvjetnik neće umnožiti zator i da neće pogubiti moga sina!" A on obeća: "Tako mi živog Jahve, nijedna vlas neće pasti s glave tvome sinu!"

¹² A žena nastavi: "Dopusti da tvoja službenica kaže jednu riječ svome gospodaru kralju." A on odvrati: "Govori!"

¹³ A žena reče: "Dakle, zašto je kralj - jer se izričući ovakvu presudu sam priznao krivim -

donio protiv naroda Božjega odluku da ne pušta kući onoga koga je prognao?

¹⁴ Mi smo svi osuđeni na smrt, slični smo vodi koja se prolije na zemlju i više se ne može skupiti, i Bog ne podiže mrtvacu: neka, dakle, kralj misli na to da prognanik ne ostane izagnan daleko od njega.

¹⁵ A razlog zašto sam došla da iznesem pred svoga gospodara kralja ovu stvar bio je taj što su me zaplašili ljudi, pa je mislila tvoja službenica: moram govoriti s kraljem, možda će kralj učiniti ono što mu njegova službenica kaže.

¹⁶ Jer će kralj poslušati svoju službenicu i izbaviti je iz ruku čovjeka koji hoće da me istrijebi zajedno s mojim sinom iz Božje baštine.

¹⁷ Zato je tvoja službenica pomislila: neka mi riječ moga gospodara i kralja bude na umirenje. Jer moj je gospodar i kralj kao Božji anđeo koji sluša dobro i zlo. Jahve, tvoj Bog, neka bude s tobom!"

¹⁸ Tada progovori kralj i reče ženi: "Nemoj mi sada zatajiti ono što ću te pitati!" A žena odgovori: "Neka govori moj gospodar kralj!"

¹⁹ Tada kralj upita: "Nisu li Joabovi prsti s tobom u svemu tome?" A žena odgovori: "Tako bio živ, gospodar kralju, zaista se ne može ni desno ni lijevo od svega što je kazao moj gospodar i kralj! Jest, tvoj mi je sluga Joab zapovjedio, on je naučio tvoju službenicu sve ove riječi.

²⁰ Tvoj je sluga Joab to učinio da bi svemu dao drugo lice, ali je moj gospodar mudar kao Božji anđeo, on zna sve što se zbiva na zemlji."

21 Tada se kralj okrenu Joabu i reče mu: “Dobro, učinit ću to. Idi i dovedi natrag mladića Abšaloma!”

22 A Joab pade licem na zemlju, pokloni se i zahvali kralju; zatim reče Joab: “Danas vidi tvoj sluga da je našao milost u tvojim očima, gospodaru kralju, kad je kralj ispunio molbu svoga sluge.”

23 Potom se diže Joab, ode u Gešur i dovede Abšaloma natrag u Jeruzalem.

24 Ali kralj reče: “Neka ide u svoju kuću, a meni neka ne dolazi na oči!” I Abšalom se povuče u svoju kuću i ne dođe kralju na oči.

25 U svemu Izraelu ne bijaše čovjeka tako lijepa kao Abšalom komu bi se mogle izreći tolike pohvale: od pete do glave nije bilo na njemu mane.

26 A kad bi šišao kosu - a šišao ju je na koncu svake godine, jer mu je bila preteška pa ju je morao šišati - mjerio bi svoju kosu: bila bi teška dvije stotine šekela, po kraljevskoj mjeri.

27 Abšalomu se rodiše tri sina i jedna kći po imenu Tamara; bila je to vrlo lijepa žena.

28 Abšalom provede dvije godine u Jeruzalemu a da nije došao kralju na oči.

29 Tada Abšalom pozva Joaba k sebi da bi ga poslao kralju, ali Joab ne htjede doći k njemu; i posla drugi put po njega, ali on opet ne htjede doći.

30 Tada Abšalom zapovjedi slugama: “Znate Joabovo polje koje je pokraj mojega i na kojem raste ječam: idite i zapalite ga!” I Abšalomove sluge zapališe ono polje.

³¹ Tada se diže Joab, dođe k Abšalomu u kuću i upita ga: “Zašto su tvoje sluge zapalile moje polje?”

³² A Abšalom odgovori Joabu: “Ja sam poslao k tebi i poručio ti: 'Dođi ovamo, želio bih te poslati kralju s ovom porukom: Zašto sam se vratio iz Gešura?' Bolje bi bilo za mene da sam još ondje. Zato sad hoću da dođem kralju na oči, pa ako ima na meni kakva krivica, neka me pogubi!”

³³ Joab ode kralju i javi mu te riječi. Zatim kralj pozva Abšaloma. Dođe on pred kralja, pokloni mu se i pade ničice pred kralja. I kralj poljubi Abšaloma.

15

¹ Poslije toga nabavi Abšalom sebi kola i konje i pedeset ljudi koji su trčali pred njim.

² Abšalom je u rano jutro stajao kraj puta koji vodi do gradskih vrata; i tko god je imao kakvu parnicu te išao kralju na sud, Abšalom bi ga dozvao k sebi i pitao: “Iz kojega si grada?” A kad bi ovaj odgovorio: “Tvoj je sluga iz toga i toga Izraelova plemena”,

³ tada bi mu Abšalom rekao: “Vidiš, tvoja je stvar dobra i pravedna, ali nećeš naći nikoga koji bi te saslušao kod kralja.”

⁴ Abšalom bi nastavljao: “Ah, kad bi mene postavili za suca u zemlji! Svaki bi koji ima kakvu parnicu ili sud dolazio k meni i ja bih mu pribavio pravo!”

⁵ A kad bi mu se tko približio da mu se pokloni, on bi pružio ruku, privukao ga k sebi i poljubio.

⁶ Tako je činio Abšalom svim Izraelcima koji su dolazili na sud kralju. Time je Abšalom predobivao srca Izraelaca za sebe.

⁷ Kad su prošle četiri godine, Abšalom reče kralju: "Dopusti da odem u Hebron i da izvršim zavjet kojim sam se zavjetovao Jahvi.

⁸ Jer kad bijah u Gešuru u Aramu, tvoj se sluga zavjetovao ovako: 'Ako me Jahve dovede natrag u Jeruzalem, iskazat ću čast Jahvi u Hebronu.'

⁹ A kralj mu odgovori: "Idi u miru!" I on krenu na put i ode u Hebron.

¹⁰ Abšalom razasla tajne glasnike po svim Izraelovim plemenima i poruči im: "Kad čujete zvuk roga, tada recite: Abšalom je postao kralj u Hebronu."

¹¹ A ode s Abšalomom dvije stotine ljudi iz Jeruzalema; bijahu to uzvanici koji su bezazleno pošli ne znajući što se sprema.

¹² Abšalom posla i po Gilonjanina Ahitofela, Davidova savjetnika, iz njegova grada Gilona, da pribiva prinošenju žrtava. Urota je bila jaka, a mnoštvo Abšalomovih pristaša sve je više raslo.

¹³ Tada stiže Davidu glasnik te mu javi: "Srce Izraelaca priklonilo se Abšalomu."

¹⁴ Tada David reče svim svojim dvoranima koji bijahu s njim u Jeruzalemu: "Ustanite! Bježimo! Inače nećemo uteći od Abšaloma. Pohitite brzo, da on ne bude brži i ne stigne nas, da ne obori na nas zlo i ne pobije grada oštricom mača!"

¹⁵ A kraljevi dvorani odgovoriše kralju: "Što god odluči naš gospodar kralj, evo tvojih slugu!"

¹⁶ I kralj iziđe pješice sa svim svojim dvorom; ipak ostavi kralj deset inoča da čuvaju palaču.

17 I kralj ode pješice sa svim narodom i zaustavi se kod posljednje kuće.

18 Svi njegovi dvorani stajahu uza nj. Tada svi Kerećani, svi Pelećani, Itaj i svi Gićani koji bijahu došli s njim iz Gata, šest stotina ljudi, prođuše pred kraljem.

19 Kralj upita Itaja Gićanina: "Zašto i ti ideš s nama? Vрати se i ostani kod kralja! Ti si stranac, prognan iz svoje zemlje.

20 Jučer si došao, a danas da te vodim da se potucaš s nama kad ja idem kamo me sreća nanese. Vрати se i odvedi svoju braću natrag sa sobom, a Jahve neka ti iskaže ljubav i vjernost!"

21 Ali Itaj odgovori kralju ovako: "Živoga mi Jahve i tako mi živ bio moj gospodar kralj: gdje god bude moj gospodar kralj, bilo na smrt ili na život, ondje će biti i tvoj sluga!"

22 Tada David reče Itaju: "Hajde, prođi!" I Itaj iz Gata prođe sa svim svojim ljudima i sa svom svojom pratnjom.

23 Svi plakahu iza glasa. Kralj je stajao na potoku Kidronu i sav je narod prolazio pred njim prema pustinji.

24 Bijaše ondje i Sadok i s njim svi leviti koji su nosili Kovčeg Božji. I oni spustiše Kovčeg Božji kraj Ebjatara dok sav narod nije izišao iz grada.

25 Tada kralj reče Sadoku: "Odnesi Kovčeg Božji natrag u grad. Ako nađem milost u Jahve, on će me dovesti natrag i dopustiti mi da opet vidim njega i njegovo prebivalište.

26 A ako rekne ovako: 'Nisi mi po volji!' - onda evo me, neka čini sa mnom što je dobro

u njegovim očima!”

²⁷ Još kralj reče svećeniku Sadoku: “Hajde, ti i Ebjatar vratite se u miru u grad, i vaša dva sina s vama, tvoj sin Ahimaas i Ebjatarov sin Jonatan.

²⁸ Evo, ja ću se zadržati na ravnicama pustinje dok ne dođe od vas glas da me obavijesti.”

²⁹ Nato Sadok i Ebjatar odnesoše Kovčeg Božji natrag u Jeruzalem i ostadoše ondje.

³⁰ David se uspinjao na Maslinsku goru, sve plaćući, pokriven glave i bos, i sav narod koji ga je pratio išao pokriven glave i plaćući.

³¹ Tada javiše Davidu da je i Ahitofel među urotnicima s Abšalomom. A David zavapi: “Obezumi Ahitofelove savjete, Jahve!”

³² Kad je David došao na vrh gore, ondje gdje se klanja Bogu, dođe mu u susret Hušaj Arčanin, prijatelj Davidov, razdrte haljine i glave posute prahom.

³³ David mu reče: “Ako pođeš sa mnom, bit ćeš mi na teret.

³⁴ Ali ako se vratiš u grad i kažeš Abšalomu: 'Bit ću tvoj sluga, gospodar kralju; prije sam služio tvome ocu, a sada ću služiti tebi', moći ćeš tada okretati Ahitofelove savjete u moju korist.

³⁵ S tobom će biti i svećenici Sadok i Ebjatar. Sve što čuješ iz palače, javi svećenicima Sadoku i Ebjataru.

³⁶ S njima su ondje i dva njihova sina, Ahimaas Sadokov i Jonatan Ebjatarov: po njima mi javljajte sve što čujete.”

³⁷ Tako se Hušaj, prijatelj Davidov, vrati u grad upravo u času kad je Abšalom ulazio u Jeruzalem.

16

¹ Kad je David prešao malo preko vrha, dođe mu u susret Siba, sluga Meribaalov, sa dva osamarena magarca koja su nosila dvije stotine kruhova, sto grozdova suhog grožđa, sto voćnjača i mijeh vina.

² Kralj upita Sibu: "Što ćeš s tim?" A Siba odgovori: "Magarci će poslužiti kraljevoj obitelji za jahanje, kruh i voće momcima za jelo, a vino za piće onima koji se umore u pustinji."

³ Kralj dalje upita: "A gdje je sin tvoga gospodara?" A Siba odgovori kralju: "Eno, ostao je u Jeruzalemu jer je mislio: 'Danas će mi dom Izraelov vratiti kraljevstvo moga oca.'"

⁴ Tada kralj reče Sibi: "Sve što posjeduje Meribaal neka je tvoje." A Siba odgovori: "Bacam se ničice pred tobom. O, da bih i dalje bio dostojan milosti u tvojim očima, kralju gospodaru!"

⁵ Kad je kralj David došao do Bahurima, izađe odande čovjek od roda Šaulova. Zvao se Šimej, a bio je sin Gerin. Dok je izlazio, neprestano je proklinjao.

⁶ Bacao je kamenje na Davida i na sve dvorane kralja Davida, premda je sva vojska sa svim junacima okruživala kralja s desne i lijeve strane.

⁷ A Šimej je ovako govorio proklinjući: "Odlazi, odlazi, krvniče, ništarijo!"

⁸ Jahve je okrenuo na tebe svu krv Šaulova doma, kojemu si ti oduzeo kraljevstvo. Ujedno je Jahve predao kraljevstvo u ruke tvome sinu Abšalomu. Evo, sad si zapao u nevolju jer si

krvnik.”

⁹ Tada Sarvijin sin Abišaj zapita kralja: “Zar da ovaj uginuli pas proklinje moga gospodara kralja? Dopusti da odem prijeko i da mu skinem glavu!”

¹⁰ Ali kralj odgovori: “Što hoćete od mene, Sarvijini sinovi? Ako on proklinje te ako mu je Jahve zapovjedio: 'Proklinji Davida!' - tko ga smije pitati: 'Zašto činiš tako?’”

¹¹ Nato David reče Abišaju i svim svojim dvoranima: “Eto, moj sin koji je izašao od moga tijela radi mi o glavi, a kamoli neće sada ovaj Benjaminovac! Pustite ga neka proklinje ako mu je Jahve to zapovjedio.

¹² Možda će Jahve pogledati na moju nevolju te mi vratiti dobro za njegovu današnju psovku.”

¹³ Zatim David sa svojim ljudima nastavi put, a Šimej iđaše gorskom stranom usporedo s njim, neprestano psujući, bacajući kamenje i dižući prašinu.

¹⁴ Kralj i sav narod koji ga je pratio stigoše umorni i ondje odahnuše.

¹⁵ Abšalom je međutim sa svim narodom izraelskim ušao u Jeruzalem; i Ahitofel bijaše s njim.

¹⁶ A kad je Hušaj Arčanin, Davidov prijatelj, došao k Abšalomu, reče Hušaj Abšalomu: “Živio kralj! Živio kralj!”

¹⁷ A Abšalom upita Hušaja: “Je li to tvoja vjernost prema tvome prijatelju? Zašto nisi otišao sa svojim prijateljem?”

¹⁸ A Hušaj odgovori Abšalomu: “Ne, nego koga

je izabrao Jahve i ovaj narod i svi Izraelci, njegov ću biti i s njim ću ostati.

¹⁹ A drugo: kome ću služiti? Zar ne njegovu sinu? Kako sam služio tvojemu ocu, tako ću služiti tebi.”

²⁰ Potom se Abšalom obrati Ahitofelu: “Savjetuj sada: što da činimo?”

²¹ Ahitofel odgovori Abšalomu: “Uđi k inočama svoga oca, koje je ostavio da čuvaju palaču: tada će sav Izrael čuti da si u zavadi sa svojim ocem, pa će se ohrabriti svi oni koji su pristali uz tebe.”

²² Tada razapeše za Abšaloma šator na krovu i Abšalom uđe k inočama svoga oca na oči svemu Izraelu.

²³ A savjet što bi ga dao Ahitofel u ono vrijeme vrijedio je kao odgovor Božji; toliko je vrijedio svaki Ahitofelov savjet i kod Davida i kod Abšaloma.

17

¹ Nato Ahitofel reče Abšalomu: “Dopusti da izaberem dvanaest tisuća ljudi pa da se dignem i pođem u potjeru za Davidom još noćas.

² Navalit ću na njega kad bude umoran i bez snage; plašit ću ga i razbježat će se sav narod koji je s njim. Onda ću ubiti samoga kralja.

³ A sav ću narod dovesti natrag k tebi, kao što se mlada vraća svome mužu: ti radiš o glavi samo jednome čovjeku, a sav će narod onda biti miran.”

⁴ Svidje se to Abšalomu i svim starješinama Izraelovim.

5 Ali Abšalom reče: “Pozovimo još Hušaja Arčanina da čujemo što će nam on kazati!”

6 Kad je Hušaj došao k Abšalomu, reče mu Abšalom: “Ahitofel je svjetovao ovako. Hoćemo li učiniti kako je on predložio? Ako ne, govori ti!”

7 A Hušaj odgovori Abšalomu: “Ovaj put savjet Ahitofelov nije dobar.”

8 I nastavi Hušaj: “Ti znaš da su tvoj otac i njegovi ljudi junaci i da su ljuti kao medvjedica kojoj su oteli njezine medvjediće. Tvoj je otac ratnik, neće on dopustiti da narod počiva preko noći.

9 On se sada krije u kakvoj jami ili na kakvu drugom mjestu. Pa ako odmah u početku koji od naših padne, proširit će se glas o porazu u vojsci koja je pristala uz Abšaloma.

10 Tada će i najhrabriji, u koga je srce kao u lava, izgubiti srčanost. Jer sav Izrael zna da je tvoj otac junak i da su hrabri oni koji ga prate.

11 Zato ja svjetujem ovo: neka se sav Izrael, od Dana do Beer Šebe, okupi oko tebe, da ga bude kao pijeska na obali morskoj, a ti sam da stupaš u njihovoj sredini.

12 Tada ćemo navaliti na njega gdje se god bude nalazio, oborit ćemo se na nj kao što rosa pada na zemlju i nećemo ostaviti živa ni njega niti ikojega od njegovih ljudi.

13 Ako li se povuče u koji grad, sav će izraelski narod donijeti užeta pod onaj grad pa ćemo ga povlačiti do potoka, sve dok više ni kamenčića ne bude od njega.”

14 Tada Abšalom i svi Izraelci rekoše: “Bolji je

savjet Hušaja Arčanina nego savjet Ahitofelov.” Jer Jahve bijaše odlučio da se osujeti izvršna Ahitofelova osnova, kako bi navukao nesreću na Abšaloma.

¹⁵ Potom Hušaj javi svećenicima Sadoku i Ebjataru: “Ahitofel je tako i tako savjetovao Abšaloma i starješine izraelske, a ja sam savjetovao tako i tako.

¹⁶ Zato sad brzo javite to Davidu i poručite mu: 'Nemoj noćas noćiti na ravnicama pustinje, nego brzo prijeđi na drugu stranu da ne bude uništen kralj i sva vojska koja je s njim.'”

¹⁷ Jonatan i Ahimaas zadržavali se kod Rogelskog izvora; jedna je sluškinja dolazila i donosila im vijesti, a oni su odlazili da to jave kralju Davidu, jer se nisu smjeli odati ulazeći u grad.

¹⁸ Ali ih opazi neki momak te javi Abšalomu. Nato obojica žurno odoše i dođoše u kuću nekoga čovjeka u Bahurimu. U njegovu dvorištu bijaše studenac i oni se spustiše u nj.

¹⁹ A žena uze i razastrije pokrivač preko otvora studencu i posu po njem stučenoga zrnja, tako da se ništa nije moglo opaziti.

²⁰ Abšalomove sluge dođoše k toj ženi u kuću i upitaše: “Gdje su Ahimaas i Jonatan?” A žena im odgovori: “Otišli su dalje prema vodi.” Potom su ih još tražili, ali ih ne nađoše pa se vratiše u Jeruzalem.

²¹ A kad su oni otišli, ona dvojica iziđoše iz studenca i odoše da donesu vijesti kralju Davidu. I rekoše mu: “Ustajte i prijeđite brže preko vode, jer je tako i tako savjetovao protiv vas Ahitofel.”

²² Tada se David i sav narod što bijaše s njim

diže i prijeđe preko Jordana; u zoru nije više bilo nijednoga koji nije prešao preko Jordana.

²³ Kad je Ahitofel vidio da se nije izvršio njegov savjet, osamari svoga magarca, krenu na put i ode svojoj kući u svoj grad. Ondje se pobrinu za svoju kuću, zatim se objesi i umrije. Pokopaše ga u grobu njegova oca.

²⁴ David je već bio došao u Mahanajim kad je Abšalom prešao preko Jordana sa svim Izraelcima koji bijahu s njim.

²⁵ Abšalom bijaše postavio Amasu za zapovjednika nad vojskom namjesto Joaba. A Amasa je bio sin nekoga čovjeka po imenu Jitre, Jišmaelovca, koji je ušao k Abigajili, kćeri Jišajevoj i sestri Sarvije, Joabove majke.

²⁶ Izrael i Abšalom udariše tabor u zemlji gileadskoj.

²⁷ Kad je David došao u Mahanajim, tada Šobi, sin Nahašev iz Rabe Amonske, pa Makir, sin Amielov iz Lo Debara, i Barzilaj, Gileadanin iz Rogelima,

²⁸ donesoše postelja, pokrivača, čaša i zemljanog suđa, uz to pšenice, ječma, brašna, pržena žita, boba, leće,

²⁹ meda, kiselog mlijeka i sira kravljeg i ovčjeg i ponudiše Davida i narod što bijaše s njim da jedu. Jer mišljahu: "Ljudi su u pustinji trpjeli glad, umor i žeđu."

18

¹ Potom David pobroji narod što bijaše s njim i postavi nad njima tisućnike i stotnike.

² Zatim podijeli vojsku na tri skupine: jednu trećinu predade Joabu, drugu trećinu Abišaju, sinu Sarvijinu, bratu Joabovu, a treću trećinu Itaju iz Gata. Tada David reče narodu: "I ja ću s vama u rat."

³ Ali se narod usprotivi: "Ne smiješ ti ići. Jer ako mi i pobjegnemo, neće nitko na to obraćati pažnju, ili ako nas i pola izgine, neće se na to obraćati pažnja; ali ti sam vrijeđiš kao nas deset tisuća. Osim toga, bolje je da budeš pripravan da nam iz grada pomogneš."

⁴ A kralj im odgovori: "Učinit ću sve što vam se čini dobro." I kralj stade kod vrata dok je vojska izlazila po stotinama i tisućama.

⁵ A Joabu, Abišaju i Itaju dade zapovijed: "Čuvajte mi mladića Abšaloma!" I sav je narod čuo da je kralj tako zapovjedio svim vojvodama za Abšaloma.

⁶ Tako vojska iziđe za boj spremna pred Izraela i bitka se zametnu u Efrajimovoj šumi.

⁷ Izraelsku vojsku potukoše Davidovi ljudi; i velik poraz bijaše u onaj dan: dvadeset tisuća mrtvih.

⁸ Boj se proširio po svemu onom kraju i više je ljudi onoga dana progutala šuma nego mač.

⁹ Abšalom slučajno zapade u ruke Davidovim ljudima. Abšalom je jahao na mazgi, a mazga naiđe pod grane velika hrasta, tako te je Abšalomu glava zapela o grane i on osta viseći između neba i zemlje, dok je mazga ispod njega otišla dalje.

¹⁰ Vidje to neki čovjek i javi Joabu govoreći: "Upravo sam vidio Abšaloma gdje visi o jednom

hrastu.”

¹¹ A Joab odvrati čovjeku koji mu je to javio: “Kad si ga vidio, zašto ga na mjestu nisi sastavio sa zemljom? Moja bi onda bila dužnost da ti dam deset srebrnih šekela i jedan pojas!”

¹² Ali čovjek odgovori Joabu: “I kad bi mi na dlan izbrojio tisuću srebrnih šekela, ne bih digao ruku na kraljeva sina! Čuli smo na svoje uši kako je kralj zapovjedio tebi, Abišaju i Itaju govoreći: 'Čuvajte mi mladića Abšaloma!'”

¹³ Da sam podmuklo napao na njega izlažući opasnosti svoj život - jer kralju ništa ne ostaje skriveno - onda bi se ti držao po strani.”

¹⁴ A Joab odvrati: “Neću ja ovdje dangubiti s tobom!” I uze tri sulice u ruke i zabode ih u srce Abšalomu, koji je bio još živ viseći o hrastu.

¹⁵ Nato priđe deset momaka, štitonoša Joabovih, i dotukoše Abšaloma i usmrtiše.

¹⁶ Tada Joab zapovjedi da zatrube u rog, i vojska prestade progoniti Izraela jer je Joab zaustavio vojsku.

¹⁷ Potom uzeše Abšaloma, baciše ga u duboku jamu usred šume i navaljaše na nj veliku gomilu kamenja. Izraelci pak pobjgoše svaki svome šatoru.

¹⁸ Abšalom bijaše još za života postavio sebi spomenik u Kraljevoj dolini jer mišljaše: “Nemam sina koji bi sačuvao spomen mome imenu.” I nazvao je taj spomenik po svome imenu te se još i danas zove “Abšalomov spomenik”.

¹⁹ Ahimaas, Sadokov sin, reče Joabu: “Idem javiti kralju veselu vijest da mu je Jahve pribavio pravdu izbavivši ga iz ruku njegovih nepri-

jatelja.”

²⁰ Ali mu Joab reče: “Ne možeš danas biti glasnik vesele vijesti, nego ćeš to biti koji drugi dan; danas ne možeš javiti dobru vijest jer je poginuo kraljev sin.”

²¹ Zatim Joab zapovjedi Etiopljaninu: “Idi javi kralju što si vidio!” Etiopljanin se pokloni Joabu i otrča.

²² A Sadokov sim Ahimaas opet zamoli Joaba: “Dogodilo se što mu drago, dopusti da otrčim i ja za Etiopljaninom.” A Joab upita: “Zašto bi trčao, sine moj, kad ti ta vesela vijest neće pribaviti nagrade?”

²³ A on ponovi: “Dogodilo se što mu drago, trčat ću!” A Joab mu odvrati: “Trči!” I Ahimaas otrča putem kroz ravnicu i preteče Etiopljanina.

²⁴ David je upravo sjedio među dvojim gradskim vratima, a stražar se bio uspeo na krov iznad vrata. Podigavši oči, stražar ugleda čovjeka kako trči sam.

²⁵ Stražar povika i javi kralju, a kralj mu reče: “Ako je sam, nosi dobar glas na ustima.” Čovjek je dolazio sve bliže.

²⁶ Uto stražar ugleda drugoga čovjeka gdje trči. I povika stražar koji je bio nad vratima: “Evo još jednoga čovjeka koji trči sam!” A kralj odvrati: “I taj nosi dobar glas.”

²⁷ Stražar nastavi: “Prepoznajem trk prvoga čovjeka: trči kao Sadokov sin Ahimaas.” A kralj odvrati: “To je dobar čovjek, dolazi s dobrim glasom.”

²⁸ Ahimaas se približi kralju i pozdravi ga: “Zdravo!” Baci se licem na zemlju pred kraljem

i nastavi: "Blagoslovljen Jahve, tvoj Bog, koji je napustio ljude što su digli ruku na moga gospodara i kralja!"

²⁹ A kralj upita: "Je li spašen mladić Abšalom?" A Ahimaas odgovori: "Vidio sam veliku vrevu kad je kraljev sluga Joab slao tvoga slugu, ali ne znam što je bilo."

³⁰ Kralj mu reče: "Odstupi i stani tamo!" On odstupi i stade.

³¹ Uto stiže Etiopljanin i progovori: "Neka moj gospodar kralj primi veselu vijest. Jahve ti je danas pribavio pravdu izbavivši te iz ruku svih onih koji su ustali na tebe."

³² A kralj upita Etiopljanina: "Je li spašen mladić Abšalom?" A Etiopljanin odgovori: "Neka neprijatelji moga gospodara i kralja i svi koji se dižu na tebe u zloj namjeri - prođu kao taj mladić!"

19

¹ Kralj zadrhta, pope se u gornju odaju nad vratima i zaplaka; jecajući govoraše ovako: "Sine Abšalome, sine moj! Sine moj Abšalome! Oh, da sam ja umro mjesto tebe! Abšalome, sine moj, sine moj!"

² I javiše Joabu: "Eno kralj plače i tuguje za Abšalomom."

³ Tako se pobjeda u onaj dan pretvorila u žalost za svu vojsku, jer je vojska čula u onaj dan da kralj tuguje za svojim sinom.

⁴ I toga se dana vojskom kradom vrati u grad, kao što se kradom šulja vojska koja se osramotila bježeći iz boja.

⁵ A kralj je pokrio svoje lice i vapio iza glasa: “Sine moj Abšalome! Abšalome, sine moj! Sine moj!”

⁶ Tada Joab dođe kralju u kuću i reče mu: “Postiđuješ danas lice svih svojih slugu koji su danas spasili život tebi, život tvojim sinovima i tvojim kćerima, život tvojim ženama i život inočama tvojim,

⁷ jer iskazuješ ljubav onima koji te mrze, a mržnju onima koji te ljube. Danas si pokazao da ti ništa nije ni do vojvoda ni do vojnika, jer vidim sada da bi ti sasvim pravo bilo kad bi Abšalom bio živ, a mi svi da smo danas poginuli.

⁸ Zato sada ustani, iziđi i prijazno progovori svojim vojnicima; jer, kunem ti se Jahvom, ako ne iziđeš, nijedan čovjek neće ostati noćas s tobom, i to će ti biti veća nesreća od svih koje su te snašle od tvoje mladosti pa do sada.”

⁹ Kralj ustade i sjede na vrata. Javiše to svemu narodu govoreći: “Eno kralj sjedi na vratima.” I sav narod dođe pred kralja. A Izraelci bijahu pobjegli svaki u svoj šator.

¹⁰ I sav se narod po svim Izraelovim plemenima prepirao govoreći: “Kralj nas je izbavio iz ruku naših neprijatelja, on nas je izbavio iz ruku filistejskih, a sada je morao pobjeći iz zemlje ispred Abšaloma.

¹¹ A Abšalom koga smo pomazali za kralja poginuo je u boju. Zašto se, dakle, kolebate dovesti kralja natrag?”

¹² Te riječi svega Izraela dopru do kralja u njegovu kuću. Zato kralj David poruči svećenicima

Sadoku i Ebjataru: "Recite starješinama judejskim ovako: 'Zašto da vi budete posljednji koji će kralja dovesti u njegovu kuću?'

¹³ Vi ste moja braća, vi ste od moga mesa i od mojih kosti. Zašto biste, dakle, bili posljednji koji će dovesti kralja natrag?'

¹⁴ Recite i Amasi: 'Nisi li ti od mojih kosti i od moga mesa? Neka mi Bog učini zlo i neka mi doda drugo ako mi ne budeš zauvijek vojvoda nad mojom vojskom namjesto Joaba!''

¹⁵ Tada se složiše svi ljudi Judina roda kao jedan čovjek i poručiše kralju: "Vrati se sa svim svojim ljudima!"

¹⁶ I tako se kralj vrati i dođe do Jordana, a Judejci bijahu stigli do Gilgala dolazeći u susret kralju da prate kralja na prijelazu preko Jordana.

¹⁷ Tada je pohitio i Šimej, sin Gerin, Benjaminovac iz Bahurima, i sišao s Judejcima u susret kralju Davidu.

¹⁸ Imao je sa sobom tisuću ljudi od Benjaminova plemena. I Siba, sluga Šaulova doma, sa petnaest svojih sinova i dvadeset svojih slugu, dođe do Jordana pred kralja.

¹⁹ Dovezli su splav da prevezu kraljevu čeljad i da učine sve što bi mu bilo drago. A Gerin sin Šimej baci se pred noge kralju kad je kralj htio prijeći preko Jordana;

²⁰ i reče kralju: "Neka mi moj gospodar ne upiše u grijeh! Ne opominji se zla što ti ga je učinio tvoj sluga u onaj dan kad je moj gospodar i kralj izlazio iz Jeruzalema. Neka to kralj ne uzima k srcu!"

21 Tvoj sluga uviđa da je sagriješio; zato sam, evo, došao danas prvi iz svega Josipova doma da siđem u susret svome gospodaru i kralju.”

22 Ali Sarvijin sin Abišaj progovori i reče: “Zar Šimej ne zaslužuje smrt što je proklinjao pomazanika Jahvina?”

23 A David odgovori: “Što ja imam s vama, Sarvijini sinovi, te me danas uvodite u napast? Zar bi danas mogao tko biti pogubljen u Izraelu? TÓa sada znam da sam danas opet kralj nad Izraelom.”

24 Tada kralj reče Šimeju: “Nećeš poginuti!” I kralj mu se zakle.

25 I Šaulov sin Meribaal sišao je u susret kralju. On nije njegovao ni svojih nogu ni svojih ruku, nije uređivao svoje brade, nije prao svojih haljina od onoga dana kad je otišao kralj pa sve do dana kad se opet vratio u miru.

26 Kad je iz Jeruzalema došao u susret kralju, upita ga kralj: “Zašto nisi pošao sa mnom, Meribaale?”

27 A on odgovori: “Kralju gospodaru! Moj me sluga prevario. Tvoj mu je sluga rekao: 'Osamari mi magaricu da je uzjašem i pođem s kraljem!' Jer tvoj je sluga hrom.

28 On je oklevetao tvoga slugu pred mojim gospodarom i kraljem. Ali moj je gospodar i kralj kao Božji anđeo: zato čini što je dobro u tvojim očima.

29 Jer sav moj očinski dom nije bio drugo zaslužio nego smrt od moga gospodara kralja, a ti si ipak primio svoga slugu među one koji jedu

za tvojim stolom. Pa kako još imam pravo tužiti se kralju?”

³⁰ A kralj mu odgovori: “Čemu da još duljiš svoj govor? Određujem: ti i Siba podijelite njive!”

³¹ Meribaal reče kralju: “Neka uzme i sve, kad se moj gospodar kralj sretno vratio u svoj dom!”

³² I Barzilaj Gileadčanin dođe iz Rogelima i nastavi s kraljem da ga isprati preko Jordana.

³³ Barzilaj bijaše vrlo star, bilo mu je osamdeset godina. Pribavljao je kralju opskrbu dok je boravio u Mahanajimu jer bijaše vrlo imućan čovjek.

³⁴ Kralj reče Barzilaju: “Pođi sa mnom, ja ću te u tvojim starim danima uzdržavati kod sebe u Jeruzalemu.”

³⁵ A Barzilaj odgovori kralju: “A koliko mi još godina života ostaje da idem s kraljem u Jeruzalem?”

³⁶ Sada mi je osamdeset godina; mogu li još razlikovati što je dobro a što zlo? Može li tvojem sluzi još goditi što jede i pije? Mogu li još slušati glas pjevača i pjevačica? Zašto bi tvoj sluga bio još na teret mome gospodaru kralju?

³⁷ Tvoj će sluga još samo prijeći preko Jordana s kraljem, ali zašto bi mi kralj dao takvu nagradu?

³⁸ Dopusti svome sluzi da se vrati, da umrem u svom gradu kod groba svoga oca i svoje majke. Ali evo tvoga sluge Kimhama, neka ide dalje s mojim gospodarom kraljem, pa njemu učini što je dobro u tvojim očima!”

³⁹ Kralj odgovori: “Neka onda Kimham ide sa

mnom dalje, a ja ću mu učiniti što bude tebi drago i što god me zamoliš sve ću mu učiniti za tebe.”

⁴⁰ Kad je sav narod prešao preko Jordana, prijeđe i kralj, poljubi Barzilaja i blagoslovi ga, potom se ovaj vrati u svoje mjesto.

⁴¹ Kralj nastavi put u Gilgal, a Kimham iđase s njim. Kralja je pratio sav narod Judin i polovina naroda Izraelova.

⁴² Uto svi Izraelci dođu pred kralja i upitaju ga: “Zašto te naša braća Judejci ukradoše i zašto prevedoše preko Jordana našega kralja i njegov dom i sve Davidove ljude s njim?”

⁴³ A Juda odgovori Izraelu: “Kralj je meni rod. Zašto si se ražestio zbog toga? Jesam li jeo na kraljev račun? Ili sam si što prigrabio?”

⁴⁴ Tada Izrael odgovori Judi ovako: “Ja imam deset udjela na kralja i prema tebi ja sam prvorođenac. Zašto si me, dakle, prezreo? Nije li moja riječ bila prva kad je trebalo natrag dovesti moga kralja?” Ali govor Judin bijaše tvrđi od govora Izraelova.

20

¹ Ondje se slučajno našao opak čovjek po imenu Šeba, Bikrijevi sin, Benjaminovac. On zatrubi u rog i viknu: “Mi nemamo udjela na Davidu ni baštine na Jišajevu sinu! Svaki svome šatoru, Izraele!”

² Tako svi Izraelci ostaviše Davida i pođoše za Bikrijevim sinom Šebom; a Judejci prionuše uza svoga kralja i otpratiše ga od Jordana do Jeruzalema.

³ Kad se David vratio u svoju palaču u Jeruzalem, uze deset inoča koje je bio ostavio da čuvaju palaču i stavi ih da budu čuvane. Brinuo im se za uzdržavanje, ali nije više išao k njima. Tako su one živjele zatvorene do svoje smrti, kao udovice živoga muža.

⁴ Potom kralj zapovjedi Amasi: "Sazovi mi Judejce do tri dana, a i ti da budeš ovdje!"

⁵ Amasa ode da sazove Judejce, ali se zadržava preko vremena koje mu bijaše odredio kralj.

⁶ Tada David reče Abišaju: "Sad će nam Bikrijevi sin Šeba biti opasniji nego Abšalom. Zato uzmi ljude svoga gospodara i pođi za njim u potjeru da se ne domogne tvrdih gradova i ne izmakne nam iz očiju!"

⁷ Za Abišajem krenu na put Joab, Kerećani, Pelećani i svi junaci; oni iziđu iz Jeruzalema u potjeru za Bikrijevim sinom Šebom.

⁸ Kad su bili kod velikoga kamena što je kod Gibeona, dođe Amasa prema njima. Joab imaše na sebi ratnu haljinu, a preko nje imaše pripasan mač uz bedro, u koricama; ali mu se mač iskliznu i pade.

⁹ Joab pozdravi Amasu: "Jesi li mi dobro, brate?" I desnom rukom uhvati za bradu Amasu da ga poljubi.

¹⁰ Amasa se nije obazirao na mač koji bijaše Joabu u ruci, i on ga udari njim u trbuh i prosu mu utrobu na zemlju. Nije morao ponoviti udarac i Amasa umrije. Joab sa svojim bratom Abišajem nastavi potjeru za Bikrijevim sinom Šebom.

11 Jedan od Joabovih momaka osta na straži kod Amase i tu je vikao: “Kome je mio Joab i tko je za Davida neka slijedi Joaba!”

12 A Amasa ležao u krvi nasred puta. Videći onaj čovjek gdje se ustavlja sav narod, odvuče Amasu s puta u polje i baci preko njega kabanicu jer je vidio gdje se zaustavlja svatko tko naiđe blizu njega.

13 Kad je Amasa bio uklonjen s puta, svi ljudi pođoše za Joabom da gone Bikrijeva sina Šebu.

14 Šeba je prošao kroza sva izraelska plemena sve do Abel Bet Maake i svi Bikrani s njim. Skupiše se oni i pođoše za njim.

15 Joab dođe i opsjede ga u Abel Bet Maaki. Dade nasuti nasip oko grada. Sva vojska koja bijaše s Joabom navali potkopavati zid da ga obori.

16 Tada se jedna mudra žena uspe na zid i povika iz grada: “Čujte! Čujte! Recite Joabu: 'Pridi ovamo, da govorim s tobom!'”

17 Kad je prišao, upita žena: “Jesi li ti Joab?” On odgovori: “Jesam.” A ona će: “Poslušaj riječ sluškinje svoje!” On odgovori: “Slušam.”

18 Žena nastavi: “Nekoć se govorilo ovako: 'Treba pitati u Abelu i u Danu

19 je li svršeno s onim što su utvrdili vjernici u Izraelu.' Ti bi htio uništiti jedan grad, i to jedan od matičnih gradova u Izraelu. Zašto zatireš baštinu Jahvinu?”

20 Joab odgovori ovako: “Daleko, daleko bilo to od mene! Ne želim ni zatirati ni razarati.

21 Ne radi se o tome, nego je jedan čovjek iz

Efrajimove gore, po imenu Šeba, Bikrijev sin, podigao ruku na kralja, na Davida. Predajte samo njega, pa ću otići od grada!" Žena odgovori Joabu: "Dobro. Odmah će ti njegovu glavu baciti preko zida!"

²² Žena se vrati u grad i progovori svemu narodu kako joj je govorila njezina mudrost. I odsjekoše glavu Bikrijevu sinu Šebi i baciše je Joabu. A on zapovjedi da zatrupe u rog te se razidoše od grada, svaki u svoj kraj. A Joab se vrati kralju u Jeruzalem.

²³ Joab je bio zapovjednik nad svom vojskom. Jojadin sin Benaja bio je zapovjednik nad Kerećanima i Pelećanima.

²⁴ Adoram je bio nadglednik nad radovima. Ahiludov sin Jošafat bio je pečatnik.

²⁵ Seraja je bio državni pisar. Sadok i Ebjatar bijahu svećenici.

²⁶ Uz to je Jairanin Ira bio zamjenik Davidov.

21

¹ U dane Davidove vladaše jednom glad tri godine uzastopce. David se obrati Jahvi, a Jahve mu odgovori: "Na Šaulu i njegovu domu leži krvna krivnja jer je pogubio Gibeonce."

² Tada kralj sazva Gibeonce da ih pita. Ti Gibeonci nisu pripadali Izraelcima, nego su bili ostatak Amorejaca, kojima se Izraelci bijahu zakleli zakletvom, ali je Šaul tražio da ih uništi u svojoj revnosti za Izraelce i Judejce.

³ David, dakle, upita Gibeonce: “Što da vam učinim i čime da vam dadem zadovoljštinu da biste blagosloville baštinu Jahvinu?”

⁴ Gibeonci odgovoriše: “Ne tražimo mi ni srebra ni zlata od Šaula i njegova doma, niti nam je stalo da se pogubi koji čovjek u Izraelu.” David će im nato: “Što reknete učiniti ću za vas.”

⁵ A oni odgovoriše kralju: “Čovjek koji nas je zatirao i koji je smišljao da nas uništi, da nas ne bude nigdje u svemu izraelskom području,

⁶ od njegovih potomaka neka nam se preda sedam ljudi da ih objesimo pred Jahvom u Gibeonu na gori Jahvinoj.” Kralj odvrati: “Dat ću vam ih.”

⁷ Kralj poštedje Meribaala, sina Šaulova sina Jonatana, zbog zakletve pred Jahvom koja ih je vezala, Davida i Jonatana, sina Šaulova.

⁸ Tako kralj uze oba sina Risper, Ajine kćeri, koje je rodila Šaulu, Armonija i Meribaala, i svih pet sinova Merabe, Šaulove kćeri, koje je rodila Adrielu, sinu Barzilajevu, iz Mehole.

⁹ Njih dade u ruke Gibeoncima, a oni ih objesiše na gori pred Jahvom. Tako sva sedmorica poginuše zajedno, pogubljeni prvih dana žetve, na početku ječmene žetve.

¹⁰ Rispa, Ajina kći, uze kostrijet i prostrije je za sebe na stijeni od početka ječmene žetve sve dok nije kiša s neba pala na mrtva tijela, i tako nije dala nebeskim pticama da se spuštaju na njih danju ni poljskim zvijerima noću.

¹¹ Kad su Davidu javili što je učinila Ajina kći Rispa, Šaulova inoča,

¹² ode David i uze Šaulove kosti i kosti njegova sina Jonatana od stanovnika Jabeša Gileadskog, koji ih bijahu potajno odnijeli s trga u Bet Šanu, gdje su ih objesili Filistejci u onaj dan kad su Filistejci porazili Šaula na Gilboi.

¹³ David prenese odande Šaulove kosti i kosti njegova sina Jonatana pa ih združi s kostima pogubljenih.

¹⁴ I ukopaše Šaulove kosti i kosti njegova sina Jonatana s kostima pogubljenih u zemlji Benjaminovoj, u Seli, u grobu Šaulova oca Kiša. Pošto izvršiše sve što je kralj zapovjedio, Bog se smilova zemlji.

¹⁵ Jednom opet nasta rat između Filistejaca i Izraelaca. David ode u boj sa svojim ljudima te su se borili s Filistejcima tako da se David umorio.

¹⁶ Išibenob, jedan od Rafinih potomaka, čije je koplje bilo teško tri stotine mjedenih šekela i koji o pripasu imaše nov mač, hvastao se tada da će ubiti Davida.

¹⁷ Ali Davidu priskoči u pomoć Sarvijin sin Abišaj; udari on Filistejca te ga ubi. Tada se Davidovi ljudi zakleše rekavši Davidu: "Nećeš više ići s nama u boj, da ne ugasiš svjetiljke Izraelove!"

¹⁸ Poslije toga opet izbi rat s Filistejcima u Gobu; tada je Hušanin Sibkaj pogubio Sipaja, jednoga od Rafinih potomaka.

¹⁹ Uz to nasta rat s Filistejcima u Gobu; tada je Jairov sin Elhanan iz Betlehema pogubio Golijata Gitejca, koji je imao kopljaču kao tkalačko vratilo.

²⁰ Potom opet izbi rat u Gatu, gdje je bio neki čovjek visoka rasta: imaše taj na svakoj ruci i nozi po šest prstiju, dakle dvadeset i četiri; i on bijaše potomak Rafin.

²¹ Kad je počeo ružiti Izraela, ubi ga Jonatan, sin Davidova brata Šimeja.

²² Ta četvorica bijahu potomci istoga Rafe iz Gata, a poginuše od ruke Davidove i od ruku njegovih slugu.

22

¹ David upravi Jahvi riječi ove pjesme u dan kad ga je Jahve izbavio iz ruku svih njegovih neprijatelja i iz ruke Šaulove.

² Pjevao je: "Jahve, hridino moja, utvrdo moja, spase moj;

³ Bože moj, pećino moja kojoj se utječem, štite moj, spasenje moje, tvrđavo moja! Ti me izbavljaš od nasilja.

⁴ Zazvat ću Jahvu hvale predostojna i od dušmana bit ću izbavljen.

⁵ Valovi smrti okružiš me, prestraviše me bujice pogubne,

⁶ Užad Podzemlja sputiše me, smrtonosne zamke padoše na me:

⁷ u nevolji zazvah Jahvu i Bogu svome zavapih. Iz svog Doma zov mi začu, i vapaj moj mu do ušiju doprije.

⁸ I zemlja se potrese i uzdrhta, uzdrmaše se temelji nebesa, pokrenuše se, jer On gnjevom planu.

⁹ Iz nosnica mu dim se diže, iz usta mu oganj liznu, ugljevlje živo od njega plamsa.

¹⁰ On nagnu nebesa i siđe, pod nogama oblaci mu mračni.

¹¹ Na keruba stade i poletje; na krilima vjetra zaplovi.

¹² Ogrnu se mrakom kao koprenom, prekri se tamnim vodama i oblacima tmastim,

¹³ od bljeska pred licem njegovim užga se ugljevlje plameno.

¹⁴ Jahve s neba zagrmje, Svevišnjega glas se ori.

¹⁵ Odape strijele i dušmane rasu, izbaci munje i na zemlju ih obori.

¹⁶ Morska dna se pokazaše, i temelji svijeta postaše goli od strašne prijetnje Jahvine, od olujna daha gnjeva njegova.

¹⁷ On pruži s neba ruku i mene prihvati, iz silnih voda on me izbavi.

¹⁸ Od protivnika moćnog mene oslobodi, od dušmana mojih jačih od mene.

¹⁹ Navališe na me u dan zlosretni, ali me Jahve zaštiti,

²⁰ na polje prostrano izvede me, spasi me jer sam mu mio.

²¹ Po pravednosti mojoj Jahve mi uzvрати, po čistoći ruku mojih on me nagradi,

²² jer čuvah putove Jahvine, od Boga se svoga ne udaljih.

²³ Odredbe njegove sve su mi pred očima, zapovijedi njegove nisam odbacio,

²⁴ do srži odan njemu sam bio, čuvam se grijeha svakoga.

²⁵ Jahve mi po pravdi mojoj vrati, čistoću ruku mojih vidje.

²⁶ S prijateljem ti si prijatelj, poštenju poštenjem uzvraćaš.

²⁷ S čovjekom čistim ti si čist, a lukavca izigravaš,

²⁸ jer narodu poniženu spasenje donosiš a ponižavaš oči ohole.

²⁹ Jahve, ti moju svjetiljku užičeš, Bože, tminu moju obasjavaš:

³⁰ s tobom udaram na čete dušmanske, s Bogom svojim preskačem zidine.

³¹ Savršeni su puti Gospodnji, i riječ je Jahvina ognjem kušana. on je štit svima, samo on, koji se k njemu utječu.

³² Jer tko je Bog osim Jahve? Tko li je hridina osim Boga našega?

³³ Taj Bog me snagom opasuje, stere mi put besprijekoran.

³⁴ Noge mi dade brze ko u košute i postavi me na visine sigurne,

³⁵ ruke mi za borbu uvježba i mišice da luk mjedeni napinju.

³⁶ Daješ mi štit svoj koji spasava, tvoja me brižljivost uzvisi.

³⁷ Pouzdanje daješ mom koraku, i noge mi više ne posrću.

³⁸ Pognah svoje dušmane i dostigoh, i ne vratih se dok ih ne uništih.

³⁹ Obaram ih, ne mogu se dići, padaju, pod nogama mi leže.

⁴⁰ Ti me opasa snagom za borbu, a protivnike moje meni podloži.

⁴¹ Ti dušmane moje u bijeg natjera, i rasprših one koji su me mrzili.

⁴² Vapiju u pomoć, nikog da pomogne, vapiju Jahvi - ne odaziva se.

⁴³ Smrvih ih kao prah na vjetru, zgazih ih ko blato na putu.

⁴⁴ Ti me šizbavÄi od bune u mom narodu, postavi me glavarom pogana, puk koji ne poznavah služi mi.

⁴⁵ Svaki moj šapat pokorno on sluša. Sinovi tuđinci meni laskaju,

⁴⁶ sinovi tuđinski gube srčanost izlaze drščuć iz svojih utvrda.

⁴⁷ Živio Jahve! Blagoslovljena hridina moja! Neka se uzvisi Bog, spasenje moje!

⁴⁸ Bog koji mi daje osvetu i narode meni pokorava.

⁴⁹ Od dušmana me mojih izbavljaš i nad protivnike me moje izdižeš, ti mene od čovjeka silnika spasavaš.

⁵⁰ Zato te slavim, Jahve, među pucima i psalam pjevam tvome Imenu:

⁵¹ umnožio si pobjede kralju svojemu, pomazaniku svome milost si iskazao, Davidu i potomstvu njegovu navijeke.”

23

¹ Ovo su posljednje Davidove riječi: “Riječ Davida, sina Jišajeva, riječ čovjeka koji je bio visoko uzdignut, pomazanika Boga Jakovljeva, pjevača pjesama Izraelovih:

² Jahvin duh govori po meni, njegova je riječ na mom jeziku.

³ Reče mi Jakovljevi Bog, reče mi Izraelova hrid: Tko vlada ljudima pravedno, i tko vlada u strahu Božjemu,

⁴ taj je kao jutarnja svjetlost kad ograne sunce, jutro bez oblaka, na kojem se svjetluca zemaljska trava poslije kiše.

⁵ Da, moja kuća stoji čvrsto pred Bogom: on je učinio vječan Savez sa mnom, u svemu dobro uređen i utvrđen. Da, on će dati da napreduje sve moje spasenje i svaka moja želja.

⁶ Belijalovi ljudi svi su kao trnje u pustinji, jer ih nitko ne hvata rukom.

⁷ Nitko ih se ne dotiče, osim gvožđem i kopljačem, i potpuno se spaljuju u ognju.”

⁸ Ovo su imena Davidovih junaka: Išbaal, Hakmonac, prvak među trojicom; on je zavitlao svojim kopljem protiv osam stotina i pobio ih najedanput.

⁹ Za njim dolazi Eleazar, sin Dodonov, Ahošanin, jedan od trojice junaka; on je bio s Davidom kod Pas Damina kad su se ondje skupili Filistejci za boj, a Izraelci se povukli pred njima.

¹⁰ Ali se on čvrsto držao i udario Filistejce dok mu se ruka nije ukočila i ostala kao prirasla uz mač. Jahve je dao veliku pobjedu u onaj dan, pa se vojska vratila za Eleazarom, ali samo da pokupi plijen.

¹¹ Za njim dolazi Šama, sin Elin, Hararac; kad su se Filistejci skupili u Lehiju, bijaše polje puno leće, a vojska je bila pobjegla ispred Filistejaca.

¹² Tada je on stao usred polja i obranio ga i potukao Filistejce. Tako je Jahve dao veliku pobjedu.

13 Trojica između tridesetorice jednom su krenula na put i o početku žetve došla k Davidu u Adulamsku pećinu kad jedna filistejska četa bijaše utaborena u Refaimskoj dolini.

14 David je tada bio u svojoj kuli, a filistejska je posada bila tada u Betlehemu.

15 David uzdahnu: “O, kad bi me tko napojio vodom iz betlehemskega studenca što je kod vrata?”

16 Tada ta tri junaka prodriješe kroz filistejski tabor i, zahvativši vode iz betlehemskega studenca što je kod vrata, donesoše je i dadoše Davidu. Ali je David ne htjede piti, nego je proli kao ljevanicu Jahvi

17 govoreći: “Ne dao mi Jahve da to učinim! Zar da pijem krv ovih ljudi? TÓa izlažući život pogibli, donijeli su vode!” I nije htio piti. To su, eto, učinila ta tri junaka.

18 Abišaj, Joabov brat a sin Sarvijin, bio je vojvoda nad tridesetoricom. On je zavitlao kopljem na tri stotine, pobio ih i proslavio se među tridesetoricom.

19 On se odlikovao među tridesetoricom i postao njihov glavar, ali nije dostigao trojice.

20 Jojadin sin Benaja, junak iz Kabseela, bogat junačkim djelima, ubio je dva sina Ariela iz Moaba; on je jednoga snježnog dana sišao i ubio lava usred jame.

21 Ubio je i nekog Egipćanina, čovjeka golema stasa. Egipćanin je imao koplje u ruci, a on izišao preda nj sa štapom: istrjavši Egipćaninu koplje iz ruke, ubi ga njegovim kopljem.

22 To je učinio Jojadin sin Benaja i proslavio se

među tridesetoricom junaka.

²³ Bio je najznamenitiji među tridesetoricom, ali one prve trojice nije dostigao; David ga postavi za zapovjednika svoje tjelesne straže.

²⁴ Asahel, brat Joabov, bio je među tridesetoricom. Zatim: Elhanan, sin Dodonov, iz Betlehema;

²⁵ Šama iz Haroda; Elika iz Haroda;

²⁶ Heles iz Peleta; Ira, sin Ikešev, iz Tekoe;

²⁷ Abiezer iz Anatota; Sibekaj iz Huše;

²⁸ Salmon iz Ahoha; Mahraj iz Netofe;

²⁹ Heled, sin Baanin, iz Netofe; Itaj, sin Ribajev, iz Gibeje sinova Benjaminovih;

³⁰ Benaja iz Pireatona; Hidaj od Gaaških potoka;

³¹ Abibaal iz Bet Haarabe; Azmavet iz Bahurima;

³² Eljahba iz Šaalbona; Jašen, sin Jonatanov;

³³ Šama iz Harara; Ahiam, sin Šararov, iz Arara;

³⁴ Elifelet, sin Ahasbajev, iz Bet Maake; Eliam, sin Ahitofelov, iz Gilona;

³⁵ Hesraj iz Karmela; Paaraj iz Araba;

³⁶ Jjgeal, sin Natanov, iz Sobe; Bani iz Gada;

³⁷ Selek Amonac; Nahraj iz Beerota, štitonoša Sarvijina sina Joaba;

³⁸ Ira iz Jatira; Gareb iz Jatira;

³⁹ Urija Hetit. Svega trideset i sedam.

24

¹ Još je jednom srdžba Jahvina planula na Izraelce te potakla Davida protiv njih govoreći: "Idi, izbroj Izraelce i Judejce!"

² I kralj zapovjedi Joabu i vojvodama koji bijahu s njim: "Obidite sva Izraelova plemena od Dana do Beer Šebe i popišite narod da znam koliko ima naroda."

³ Joab odgovori kralju: "Neka Jahve, tvoj Bog, dade svome narodu još sto puta ovoliko koliko ga je sada i neka to još vidi svojim očima moj gospodar kralj, ali zašto moj gospodar kralj ima takvu želju?"

⁴ Ali kraljeva riječ bijaše jača od Joabove i od riječi vojvoda njegove vojske. Tako Joab i vojvode odoše ispred kralja da popišu izraelski narod.

⁵ Prijedoše oni preko Jordana i počеше kod Aroera i kod grada što leži usred doline i krenuše odande prema Gaditima i prema Jazeru.

⁶ Potom dođoše u Gilead i u zemlju Hetita, u Kadeš; zatim stigoše u Dan, a iz Dana skrenuše prema Sidonu.

⁷ Zatim dođoše do tvrđave Tira i u sve gradove Hivijaca i Kanaanaca i završiše svoj put u Negebu Judinu, u Beer Šebi.

⁸ Prošavši svu zemlju, vratiše se poslije devet mjeseci i dvadeset dana u Jeruzalem.

⁹ Joab dade kralju popis naroda: Izraelaca bijaše osam stotina tisuća ratnika vičnih maču, a Judejaca pet stotina tisuća ljudi.

¹⁰ Poslije toga Davida zapeče savjest što je dao brojiti narod pa reče Jahvi: "Veoma sam sagriješio što sam to učinio! Ali, Jahve, oprosti tu krivicu sluzi svome, jer sam vrlo ludo radio."

¹¹ Kad je David ujutro ustao, već je Jahvina riječ bila došla proroku Gadu, Davidovu vidioću:

12 "Idi i kaži Davidu: Ovako govori Jahve: 'Troje stavljam preda te, izaberi jedno od toga da ti učinim!'"

13 Gad tako dođe Davidu i javi mu ovo: "Hoćeš li da dođu tri gladne godine na tvoju zemlju, ili da tri mjeseca bježiš pred svojim neprijateljem koji će te goniti, ili da bude tri dana kuga u tvojoj zemlji? Sada promisli i gledaj što da odgovorim onome koji me poslao!"

14 David odgovori Gadu: "Na velikoj sam mucil! Ali neka padnemo u ruke Jahvine, jer je veliko njegovo milosrđe, a u ljudske ruke neka ne zapadnem!"

15 David, dakle, izabra kugu. Bilo je upravo vrijeme pšenične žetve. Jahve pusti kugu na Izraela od jutra pa do određenoga vremena; i pomor udari na narod i pomrije sedamdeset tisuća ljudi od Dana do Beer Šebe.

16 Kad je anđeo pružio svoju ruku na Jeruzalem da ga uništi, sažali se Jahvi zbog toga zla, pa reče anđelu koji je ubijao narod: "Dosta je sada! Povuci svoju ruku!" A Jahvin je anđeo bio upravo kod gumna Araune Jebusejca.

17 Kad David vidje anđela koji je ubijao narod, zavapi Jahvi: "Evo, ja sam sagriješio, ja sam učinio zlo! A oni, ovce, što su skrivili? Neka tvoja ruka padne na mene i na moju obitelj!"

18 Istoga dana dođe Gad k Davidu i reče mu: "Idi i podigni Jahvi žrtvenik na gumnu Araune Jebusejca!"

19 I ode David po Gadovoj riječi, kako mu je zapovjedio Jahve.

²⁰ Kad Arauna pogleda, opazi kralja i njegove dvorane gdje idu prema njemu. Arauna iziđe i pokloni se kralju licem do zemlje.

²¹ Arauna upita: "Zašto je moj gospodar kralj došao svome sluzi?" A David odgovori: "Da kupi od tebe ovo gumno, da sagradi žrtvenik Jahvi, kako bi prestao pomor u narodu."

²² Arauna reče Davidu: "Neka ga uzme moj gospodar kralj i neka žrtvuje ono što je u njegovim očima dobro! Evo goveda za paljenicu, mlatilice, i volujske opreme za drvo!

²³ Sve to sluga moga gospodara kralja poklanja kralju!" Još reče Arauna kralju: "Jahve, Bog tvoj, neka ti bude milostiv!"

²⁴ Ali kralj odgovori Arauni: "Ne, nego hoću da kupim od tebe i da platim; neću prinostiti Jahvi, svome Bogu, paljenica koje su mi poklonjene." I tako David kupi ono gumno i goveda za pedeset srebrnih šekela.

²⁵ Ondje David sagradi žrtvenik Jahvi i prinese paljenice i pričesnice. Tada se Jahve smilova zemlji i presta pomor u Izraelu.

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source
files dated 31 Aug 2023

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7